

Novi grobovi v Clevelandu Vojaki bodo odpušteni po racioniranju

Bert Zimperman
Ko je 8. maja Bert Zimperman popravil streho, je padel z odra in bil odpeljan v Emergency bolnišnico. Tam je 11. maja popoldne ob 1:45 podlegel. Bil je star 69 let in je stanoval pri sinu Edwardu na 20590 Miller Ave. Doma je bil iz Sluogovega, odkoder je prišel v Ameriko pred 45 leti. Tukaj zapuša dva sinova, Edwarda in Pfc. Berta, ki je v Nemčiji ter brata Matveža.

John Smrdel
Po daljši bolezni je umrl v Glenville bolnišnici John Smrdel, star 57 let, stanujoč na 15614 School Ave. Tukaj zapuša soprogo Matildo prej. Zupan, roj. Ravnik, sina Charlesa, hčeri: Petty Officer Virginia pri mornarici v Oakland, Cal. in Helen, 8 pastorkov, sestro Frances omož. Morel in več sorodnikov. Rojen je bil v Selcah, fara Slavina, kjer zapuša brata Janeza in sestro Ano in več sorodnikov. Tukaj je bival 33 let.

Joseph A. Markolia
Nedeljo, 13. maja zvečer je umrl 13 let Joseph A. Markolia, sin družine Stefan in Katarina Markolia iz 6527 Schaefer Ave. Bolehal je več let za srčno boleznijo. Njegov starejši brat Stefan je padel na francoskem lanskem septembra. Starši so doma iz Prekmurja. Panjki je bil član društva sv. Vida št. 25 KSKJ in Presv. Srca Jezusovega št. 55 SDZ.

Joe Ujčić
Po dolgi bolezni je umrl 10. maja ob sedmih zvečer Joe Ujčić, stanujoč na 2029 Harrison Ave., S. W. Canton, Ohio. Dopolnjen je bil iz Kastava pri Reki in star okrog 50 let. Zapuša štiri mladoletne sinove: Joe, Frank, Bill in Victor, v Bessemer, Pa. strica in mnogo drugih sorodnikov. Žena Mary mu je umrla pred poldrugim letom.

SRBSKI KVIZLING NEDIC UJET V AVSTRIJI
PARIZ, 9. maja. — Ameriške čete so danes zajele v Kitzbuhelu v Avstriji feldmaršala Milana Nedica, načelnika lutkarske srbske vlade v Beogradu, ki je bila orodje v rokah nacistov.

Z njim vred je bil zajet njegov brat general Milutin Nedić, ki je bil vojni minister v srbskem kvizlingem režimu. Oba sta rekla, da sta "proti komunizmu" in da bosta nadaljevala z bojem proti maršalu Titu. Z njima se je našlo v letoviškem hotelu skupine 33 drugih nacističnih simpatizerjev iz balkanskih dežel, odkoder so zbežali, da utečejo maščevanju partizanov v svojih lastnih deželah.

Kaj se bo z vsemi temi ljudmi napravilo, se še ni določilo.

Ameriški vojaki dobe dopust v Angliji

London. — Ameriško poveljstvo čet v Angliji je določilo, da dobe vsi ameriški vojaki v Angliji "dopust zmage" tekom maja, junija, julija in avgusta. Toda ta dopust bodo morali porabiti v Angliji, kjer bodo pač hoteli.

Washington. — Armada naznanja, da bo odpustila v prihodnjih 12 mesecih do 1.300.000 vojakov. Od teh kakih 650 tisoč, ki so zdaj v Evropi, okoli 433.000 s Pacifika, in ostale od onih, ki so še v Zed. državah.

Vojake bodo odpuščali po nekakem racioniranju. Vsak vojak bo dobil karto, na kateri bo lahko naštel točke, ki ga opravičujejo do odpustitve. Vojak, ki hoče iti v civil, bo moral imeti najmanj 85 točk.

Te točke se dobijo iz naslednjega:

Za vsak mesec armadne službe od 16. septembra 1940 šteje ena točka. Torej eno leto službe šteje za 12 točk.

Za vsak mesec službe onstran morja šteje zopet ena točka, začeti od 16. septembra 1940.

Za vsako odlikovanje v boju šteje 5 točk. V to šteje tudi odlikovanje škratnega srca in vsa druga odlikovanja v armadi, mornarici in zračni sili.

Za vsakega otroka pod 18 leti, pa ne za več kot za 8 otroke, šteje vojak 12 točk.

Ko more vojak na podlagi teh zahtev naštetj v svoj kredit najmanj 85 točk, bo odpuščjen iz armade, razen če je tam nadomestljiv ali dokler se mu ne dobi namestnika.

Častniki bodo imeli večje tožave priti v civil kot drugi vojaki, ker so dobili več treninje in šole, torej so bolj porabni do konca vojne. Od zračne sile jih bodo manj odpustili kot od pehote, ker bodo letalci najbolj potrebni za vojno proti Japoncem.

Oni vojaki, ki so zdaj doma na dopustu iz službe preko oceana in ki imajo dovolj točk v svoj kredit, bodo takoj odpuščeni.

Armada bo še naprej pobirala novince v starosti 18 do 30 let.

Armadno poveljstvo pravi, da bo vzelo skoro eno leto, preden se bo premestilo iz Evrope 3.100.000 vojakov, najsi bo za vojno na Pacifiku ali pa za odpustitev. V Evropi bo ostalo 400.000 mož za okupacijo.

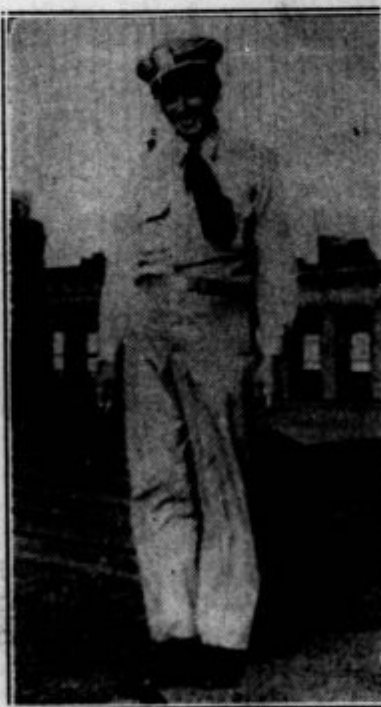
Pariz, 12. maja. — General Eisenhower je odločil, da oni ameriški vojaki, ki so se udeležili bojev v Afriki in Evropi, ne bodo poslani na fronto na Pacifik. Tako naznanja sinoči glavni stan.

Tisti od teh vojakov, ki nimajo dovolj točk, da bi bili poslani v civil, naj ostanejo pa v Evropi za okupacijo, ker bi ne bilo pošteno, da se jih ponovno pošlje v boj. Tako je odredil Eisenhower.

Oni vojaki, ki imajo v dobro 85 točk ali več, bodo določeni za domov, drugi se pa bodo začeli trenirati za boj proti Japoncem. Postrežbene edinice, ki so določene za Pacifik gredo že proti francoskim pristaniščem, kjer bodo stopile na ladje za drugo bojno fronto. One čete pa, ki so določene za boj proti Japoncem, bodo odposlane v kakih šestih mesecih.

NOVE VOJNE ŽRTVE NAŠE JEDNOTE

Št. 97

Peter Chernich

Cromwell, Minn. — Z žalostnim srcem naznanjamo našim sorodnikom in znanec, da je bil naš sin Peter Chernich še leta 1943 nekje na Atlantiku ubit. Tedaj se nam je najprvo naznanilo, da je pogrešan, to je bilo 27. decembra 1943 na neki ladji ameriške trgovske mornarice, kamor je vstopil 24. maja 1943.

Naš blagopokojnik je bil rojen 29. maja 1912 na Calumetu, Mich., kjer smo tedaj živeli, toda eno leto zatem smo se preselili v New Duluth, Minn., ondi ustanovili novo društvo sv. Elizabete št. 171 KSKJ., kamor smo zatem vsi spadali; prej smo bili pa v društvu sv. Petra št. 30 v Calumetu, Michigan. Iz New Dulutha smo se 5. aprila 1930 preselili na tukajšnjo farmo:

Naš pokojni sin je hodil v ljudsko šolo v New Duluthu, nekaj časa pa v višjo šolo v Morgan Park, katere pa ni dovršil ker je šel delat v strojni oddelki ondotne jeklarne.

Pokojnik je prestopil iz mladinskega oddelka v odrasli oddelki; KSKJ. nam je že izplačala celo svoto njegove zavarovalnine v znesku \$1.000,00.

Najprvo se je vezbal za mornarico na Staten Island, N. Y. Od tam je šel čez vojo v Italijo, nazaj pa čez Severno Afriko. Tamkaj bi se bil rad sešel s svojim bratom Rudolfom, ki služi pri redni mornarici, toda ni imel te sreče. Rudolf se je po 27 mesecih lani za Božič nahajal doma na 30 dnevnem dopustu, zdaj je pa v San Diego, Calif.

Poleg že omenjenega brata zapuša pokojnik starše Antona in Mary Chernich, brata Johna v Duluthu in vdovo Aily Chernich v Wright, Minn. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Anton Chernich in družina.

Št. 98

Pvt. Frank Slana

Waukegan, Ill. — Zopet moram poročati o novi vojni žrtvi našega društva, in sicer je to naš nepozabni sobrat Frank Slana, sin poznane družine Mr. in Mrs. Matt Slana, slednji je že več let alderman 1. warda v North Chicagu, Ill. Pokojnik je bil najprvo označen pogrešan od 15. aprila 1944, ko je slečil na Admiralskem otočju, šele pred nedavnim se je pa njegovim staršem uradno sporočilo, da je ubit.

Pokojnik je bil eden izmed prvih, ki se je iz North Chicaga dne 20. novembra 1940 prostovoljno javil za vojaško službo, najprvo je bil dodeljen 1. kavalarijski diviziji, čez morje pa poslan v aprilu 1943.

Zadnjič je pisal domov 17. marca 1944 z opombo, da se nahaja v neki vojaški bolnišnici v Novi Gvineji.

Pred vstopom v armado je delal pri American Steel and Wire kompaniji. Dovršil je tukajšnjo farno šolo Matere Božje, zatem pa še Waukegan Township višjo šolo. Poleg našega društva sv. Jožefa št. 53 KSKJ., kjer se je zelo zanimaval za športne aktivnosti, je spadal tudi k samostojnemu društvu Vitezi sv. Jurija, k društvu Eagles in k društvu Najsvetejšega Imena.

Poleg žalujočih staršev zapuša tri brate in dve sestr: Matt, gl. blagajnik KSKJ. v Jolietu, Jospin v North Chicagu, in Edward pri obrežni straži v Mobile, Ala.; Mrs. Joseph Zorc v North Chicagu in redovno sestro Annelo v bolnišnici sv. Terezije v Waukeganu, Ill.

Bodi pokojniku ohranjen blag spomin.

Josip Zorc, tajnik.

DR. SUBAŠIČ TRDI, DA BODO SODILI GEN. MIHAJLOVIČA

San Francisco. — Dr. Ivan Subašič, delegat na konferenci Združenih narodov in jugoslovanski zunanji minister je izjavil, da pride general Draža Mihajlovič pred sodišče in da bo sojen kot izdajalec. Dr. Subašič pravi, da bo Mihajlovič gotovo obsojen na smrt.

Minister Subašič pa ni povedal, če imajo partizani Mihajloviča že v rokah.

AGITIRAJTE ZA MLADIN-KI ODDELEK!

Št. 99

Nicholas Pavlinich

Beaver Falls, Pa. — Z žalostnim srcem moram zopet naznati tužno vest, da je začela kruta smrt neusmiljeno grabiti člane-vojake našega društva, kajti dosedaj smo izgubili na bojnem polju že tri.

Naš zadnji junak je brat Nicholas Pavlinich, ki je umrl na morju dne 10. jan. 1945. Rojen je bil 7. dec. 1923 tukaj v Fallstonu, Pa., torej star komaj 21 let.

Njegove starše Mr. in Mrs. Thomas Pavlinich, ki sta imela samo dva sina, je zadel nepisen udarec, kajti oba sta padla na bojnem polju.

Prvega, Thomasa Jr. je zadel smrt še 15. jan. 1943. Nad vse so bili tedaj njegovi starši žalostni, a vendar so imeli še upanje, da jim bo Bog vsaj drugega, ali zadnjega sina čuval ter ohranil, pa je tudi ta padel za domovino!

Njegov oče je naš večletni društveni uradnik, svoječasno je bil tajnik, sedaj pa je že dolgo časa predsednik nadzorne odbora. Bratu Pavlinichu daje zato naše društvo veliko čast in priznanje.

O drugem padlem članu našega društva Sgt. Jos. Brozichu, ki je bil ubit na francoskem 17. sept. 1944 je bilo v Glasilu št. 42 že lansko leto poročano. Tudi njegov oče in mati sta naša vrla Jednotarja.

Torej naše iskreno sožalje očetom in materam, ki so izgubili svoje sinove, pokojnim junakom pa naj bo večni mir, ohranimo jih v blagem spominu! To izražam v imenu našega društva.

Frank Flajnik, tajnik po domače Krojač.

TRUMAN JE PODPISAL OBVEZNO VOJAŠKO SLUŽBO

Washington. — Predsednik Truman je podpisal postavbo, da se raztegne vojaška služba za Zed. države za eno leto od 15. maja, ali do tedaj, da bo vojna končana na vseh frontah.

Ta postavba vsebuje točko, ki prepoveduje poslati v boj 18 let stare, dokler ne dobe vsaj šest mesecev treninge po prej.

Kupujte vojne bonde!

LJUBLJANA OSVOBODJENA!

Jugoslovanska delegacija na konferenci združenih narodov v San Franciscu je dne 10. maja prejela brzojav iz Beograda, da je jugoslovanska vojska osvobodila Ljubljano. Mesto je bilo očitno osvobojeno v sredo 9. maja.

Druga vest iz Rima se glasi, da je osvobojena vsa Notranjska in Dolenjska. Na podlagi teh vesti se lahko sklepa, da so osvobojeni tudi vsi drugi kraji Slovenije — ali pa bodo v par dneh — kajti Slovenijo je zadnje dni čistilo več jugoslovanskih armad. Po osvobojenju vse Istrije in Primorja do Kobarida in Tolmina je del te armade začel čistiti Notranjsko proti Ljubljani.

Glavna armada, ki je zavzela Zagreb, je nato začela prodirati proti Ljubljani preko Štajerske. Dolenjska je bila že prej večinoma v partizanskih rokah. Ista vest iz Rima tudi pravi, da osvobodilna vojska prodira tudi proti Celovcu. S padcem Ljubljane bo hitro očiščena tudi Gorenjska in drugi kraji Slovenije.

LONDON, 14. maja (UP). — Marial Tito naznanja, da so njegove partizanske čete razorožile 4 nemške divizije in 11 pronacističnih ustaških divizij in sicer v severni Jugoslaviji ter v južnoistočnem delu Avstrije. Med številnimi kraji, katere so partizani do danes osvobodili, se nahaja tudi mesto Maribor na Štajerskem; to mesto se jim je podalo brez vsakega odpora.

Osvobodjeni so tudi sledeči kraji: Slovenska Bistrica, Krško, Brežice, Zidan most, Škofja loka, Kranj, Trzin, Radovljica, Bled, Jesenice in še več drugih krajev Slovenije.

GOŠARSKA PESEM

Milwaukee, Wis., 12. maja 1945. — Dopis v Glasilu z dne 9. maja iz Fontana, Calif., poroča, da se je ta pesem pela že v svetovni vojni v St. Juriju pri Grosupljem, pozneje pa v Barbertonu, O., na odru.

Torej ta, za slovensko javnost zakopani talent so zopet dvignili naši slovenski fantje planin in jo povzdignili za slovensko narodno himno teh časov. Prepeva se v cerkvah slovenskemu narodu v tolažbo in v upanje na slovenski rodni zemlji in v Ameriki: "Marija, pomagaj nam Ti!"

(Rev.) James Černe.

Vežbanje veteranov

Washington. — Vedno več veteranov se pripravlja na industrijske kariere z pomočjo vežbanja. To dokazuje statistika pri Apprentice Training Service, katero je objavila War Manpower komisija.

Ta poročila potrjujejo, da je število veteranov, ki se javljajo za vežbanje mnogo večje kot število vseh drugih prosilcev. Bivši veterani so se tudi izkazali kot tako zanesljivi in spretni delavci, da vlada s strani delodajalcev veliko povpraševanje po njih. (OWI).

Zmagoslavje v Rusiji

MOSKVA, 9. maja. — Sovjetska unija ne bo uničila Nemčije ali nemškega ljudstva, je izjavil nocoj maršal Stalin v kratkem govoru, v katerem je formalno naznanil narodom Sovjetske unije zmago nad nacistično Nemčijo.

"Sovjetska vojska in vojske zavezniških narodov so povzročile padec Nemčije," je rekel Stalin ter pojasnil dvojno nemško kapitulacijo, ki se je odigrala v Reimsu in Berlinu.

Ko je Stalin zaključil svoj govor, je tisoč topov v Moskvi ustrelilo 30 - kratno salvo v hladno pomladansko noč, katero so rezali tisočeri žarkometi, ki so razsvetljevali nebo nad prestolnico Sovjetske unije.

Na trgih in ulicah Moskve je igralo sto raznovrstnih orkestrrov in godb za ogromne mase ljudstva, ki so rajale skozi vso noč.

Pred ameriško poslanstvo je privrelo na tisoče ljudi, kjer so priredili bučne manifestacije prijateljstva in zahvale za pomoč, ki jo je prejela Rusija v borbi od Združenih držav.

Ljudska masa je navdušeno vzklikala: "Živela Amerika. Zivel Truman! Zivel spomin Roosevelta! Zivelo ameriško ljudstvo!"

Večina prebivalcev Moskve je že spala, ampak radio naznanilo je učinkovalo kot ura budilka. Ljudje so bili na ulicah kot bi trenili. Mnogi so bili v nočnih oblečilih. Nekateri so se smejali, drugi jokali, tretji padali na kolena in molili. Ljudje so si vsepovsod stiskali roke, se objemali in poljubovali.

"Hvala Bogu, zdaj je končano," se je čulo med ženskami, kakor da govorijo v zboru. Kajti za Rusijo, ki je edina med tremi velikimi silami, ki ni v vojni z Japonci, je novica o nemški podaji resnično pomenila prihod miru.

TRST IMA ZDAJ SAMOSTOJNO VLADO

Rim. — V Trstu je bila postavljena samostojna avtonomna vlada, tako naznanja Dušan Kveder, poveljnik 9. jugoslovanskega zbora. Ameriške in novozelandske čete imajo Trst v posesti.

Kdo stoji na čelu vlade pa še ni poročano in tudi ne kdo vse je v vladi.

Beograd, 13. maja — Jugoslovanska vlada je danes naznanila, da se je nesoglasje med Jugoslavijo in zavezniškimi vojaškimi oblastmi glede kontrole Trsta rešila na ta način, da bodo zavezniške čete imele v rokah luko Trsta, jugoslovanska vojska pa da bo okupirala ostalo mesto.

REŠENE VOJNE ŽRTVE

Pariz. — Tukajšnji glavni urad zavezniške armade poroča, da so razne zavezniške čete odvpdale v Nemčijo našle in osvobodile že dva in pol milijona nesrečnežev, katere so Nemci imeli v raznih svojih taboriščih, namreč ubežnikov, političnih in vojnih ujetnikov.

DRUŠTVENA NAZNANILA

DRUŠTVO SV. JOZEFA
ST. 53, WAUKEGAN, ILL.

Člani našega društva so prošli, da plačujejo svoje društvene ascesmente ob nedeljah zjutraj od 10 do 12, ker med tednom se ne bo pobiralo ascesmenta, in to zaradi bolezni žene tajnika. Vsi člani so prošli, da to vpoštevajo, ako jim je nemogoče priti na sejo.

S pozdravom,
Joseph Zorc, tajnik.

DRUŠTVO VITEZI SV. MIHAJLA
ODSJ. 61, YOUNGSTOWN, O.

Javljam članstvu našega društva, da če se obdržati naša dojdna sosednja 20. maja po navadi točno u 2. sata posle podne. Na istu se pozvati u što večem broju, jer imamo več važni točka na dnevnem redu, koje se morajo rješiti. Isto ćete moći čuti 'lepi surprise' od našega brata predsjednika.

Dodajte na sjednicu, jer nije lepo samo poslati po drugome, da plaća ascesment za tebe, a sam ostati doma! Isprika je samo važni rad ili bolest. Naše sjednice ne trajaju dugo, najviše dve ure, zato vas još jedan put umoljavam, da u što većem broju dojdete na sjednicu 20. maja da čujete ovaj surprise.

Nadalje opominjem članstvo, koji ste ostali dužni dva mjeseca, da na ovoj sjednici uplatite svoju dugovinu. Nije lepo ostati dužan sada, kada imate rada na svakom mestu i dolare u svakom džepu. Onda do videjia na dojdnu sjednici.

Uz bratskim pozdravom,
Imbro Mavracich, tajnik.

DRUŠTVO SV. PAVLA
ST. 118, LITTLE FALLS, N. Y.

Važno naznanilo

Članom in članicam našega društva naznanjam, da bo prišel v našo naselbino zopet en slovenski duhovnik in sicer Rev. Gabrovšek iz Clevelanda, da bomo imeli lepo priliko opraviti našo velikonočno dolžnost; tukaj se bo mudil 20. in 21. maja. Spovedoval bo označena dva dneva zvečer in tudi zjutraj 21. maja. Zatorej vas vse prosim, da opravite ob tej priliki svojo versko dolžnost. Dajte vest o prihodu slovenskega duhovnika semkaj sporočiti vašim sosedom in prijateljem, da pridemo na ta način lahko vsi tukajšnji rojaki in rojakinje navedena dneva zvečer v St. Mary's cerkev.

Dragi mi sobratje in sestre! Čitali ste gotovo že o sedanjih velikih "D. U." kampanji pri naši Jednoti; zatorej apeliram na vas, da skušamo v tej kampanji pridobiti kaj novih članov za odrasli in mladinski oddelki; lepo priliko imamo, da bi koncem meseca tudi naše društvo dobilo kakšno nagrado. Ako veste za kakšnega kandidata za pristop, javite to meni, pa vam bom dal vse pojasnilo.

S sobratiskim pozdravom,
Frank Gartner, tajnik.

DRUŠTVO KRALJICA MAJNIKA
ST. 157, SHEBOYGAN, WIS.

Približal se je zopet krasni mesec majnik, mesec važnega pomena za nas članice, kajti v tem mesecu se je ustanovilo naše lepo društvo ter bomo slavile 30-letnico v nedeljo, 27. maja ob osmih s sveto mašo. Sklenjeno je torej bilo, da se korporativno udeležimo te sv. maše ter prejmemo skupno sv. obhajilo. Dalje je bilo sklenjeno, da se uradno povabi člana našega bratskega društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, da korporativno prisostvujejo tej sv. maši.

Drage sestre! V hvaležni molitvi se na ta dan spominjamo naših ustanovnih članic, ta-

ko tudi umrlih sester, katere so se preselile v večnost v dobi teh 30 let. Darovana bo sv. maša za vse žive in mrtve članice našega društva.

Že na glavni seji minulega leta je bilo sklenjeno, da se vse običajno veselje, katero je navadno združeno na tak dan, opusti za to priliko, kajti svetovna vojna še ni povsem končana. Vendar novica, katero smo imeli priliko slišati zadnje dni, namreč, da je vojna v Evropi končana, nas je ganila do solz veselja in radosti. Koliko naših članic — mater, žena in deklet se veseli ob tej novici, da lahko pričakujejo svoje drage domov. Nekaj jih je pa tudi takih, ki se bodo z žalostjo ozirale na domov prihajajoče vojake — zmagovalce, kajti njih dragega ne bo med njimi. Padli so ti junaki, darovali so svoje mlado življenje na oltar domovine Amerike. Bodi jim ohranjen blag spomin! Molimo zanje!

Torej drage sestre, ne pozabite dne 27. maja! Zavedajmo se, da je dolžnost nas vseh skupno udeležiti naročene sv. maše in prejeti sv. obhajilo na ta dan. Uverjena sem, da se boste odzvale povabilu v lepem številu.

Obširno poročilo za 30-letnico bom podala enkrat pozneje.

Na bolniški listi so sledeče naše članice: Marie Prislant, Mary Ribich, Patricia Selko, Anna Miklic in Marcella Rommelfaenger. Želimo vsem kmalu zopetnega zdravja.

V mesecu aprilu smo sprejele dve novi članici, — Bernice Bolf in Ann M. Golichnik.

Napredek v družini so dobile sledeče naše članice:

Josephine Hlade, sinčka; Josephine Stirdivant, hčerko, in Agnes Stempihar, tudi sinčka. Vsem naše iskrene čestitke!

Sestrski pozdrav,
Johanna Mohar, tajnica.

DRUŠTVO MARIJE POMAGAJ
ST. 164, EVELETH, MINN.

V vpoštevaje onim, ki niste bile na naši zadnji seji, naznanjam, da bomo imele sedaj v poletni dobi naše redne seje na pordeljek ob 7:30 zvečer po vsaki tretji nedelji v mesecu. Prosim vas torej, da si ta dan dobro zapomnite in da tudi pridete na sejo. Zdaj, ali na ta način boste imele bolj ugodno priliko udeleževati se naših mesečnih sej, saj se je že več članic izrazilo, da jim je zvečer bolj prikladno iti kakor čez dan. Prihodnja seja se torej vrši v pordeljek, dne 21. maja zvečer. Pridite, boste vsaj vedele, kako naše društvo obstoji.

S pozdravom,
Gabriela Masel, tajnica.

DOPISI

VABILO NA ROMANJE
V LEMONT

Kakor vsako leto, tako bodo tudi teta članice društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. J. v Chicagu, Ill., in drugi prijatelji poročali k Mariji Pomagaj v Lemontu, da se zahvalimo za vse dobrote, ki smo jih dobili od naše nebeske Matere in tudi, da se ji priporočimo še za naprej. Zdaj, kakor nikdar poprej, so naše molitve potrebne, prositi je treba našo nebesko Mater, da bi ona izprosila od njenega sina, da bi zavladal popoln mir na zemlji.

Ene matere boste vesele, ker se bodo vrnil vaši sinovi in hčere domov, sedaj ko je en del te strašne vojske končan, ali ni več kot prav, da bi šle z nami ter se Mariji zahvalile ker brez njene pomoči morda ne bi se vaši dragi vrnili. Druge pa, ki imate svoje drage daleč od doma v tujini,

kjer se borijo za vas, ali ni vaša dolžnost prositi in moliti k naši nebeski Materi, naj bi jih imela v svoji zaščiti in jih varovala, tako da bi se tudi oni enkrat domov vrnili.

Romariji se bomo zbrali pri cerkvi sv. Štefana v nedeljo 20. maja točno ob 8:30 (pol devetih), da potem gremo skupno na Cermak Road in Pulaski (Crawford) Ave. Tam bomo čakali na poseben bus, ki nas bo pripeljal v Lemont. Torej tja bomo šli skupno ali za nazaj pa lahko greste ob kateri uri hočete, ker popoldne ne moremo dobiti posebne busa. Sv. maša bo ob enajsti uri (11:00), popoldne pa blagoslov. Father bodo že naznanili ob kateri uri. Kosilo ne bo pripravljeno, ampak Father so nam obljubili, da nam bodo preskrbeli kofeta in mi bomo pa kakšen prigrizek pripravile, torej, ako katere hoče seboj vzeti kakšen "lunch", da bo lahko tam dobila vročega kofeta.

Vožnja tja in nazaj stane samo 85c in mora biti plačana takoj, ker moram kupiti tikete že prej. Bus bo odšel od Cermak in Pulaski Ave. ob 9:20, zato bodite točne, ker ne bo čakal za nobeno.

Še enkrat vabim vse naše članice kakor tudi druge, da se pridružite nam na romanju v Lemont v nedeljo 20. maja.

P. Kobal, tajnica.

APEL VSEM JUGOSLOVANOM
V FONTANI IN OKOLICI

Fontana, Cal. — Pred kratkim smo imeli Slovenci, Srbi in Hrvatje skupen sestanek, na katerem se je sklenilo, da se priredi v našem mestu veliki Jugoslovanski dan, dne 27. maja.

Ta dan se bo prodajalo vojne bonde "The 7th War Bond Drive" in želeli je, da bi se Jugoslavlani ta dan res izkazali hvaležni naši novi domovini Ameriki in ji sedaj v tej vojni stiski pomagali s tem, da ji na obresti posodimo naš denar, s tem, da kupujemo vojne bonde.

Ta prireditve ima pa še drug blag namen, namreč čisti preostanek te prireditve gre za Jugoslav War Relief.

Prošeni ste torej vsi Jugoslavlani, da se te prireditve obilno udeležite.

Odbor bo skrbel, da nobenemu ne bo treba biti lačen ali žejen, kajti peklo se bo "pujske na raznju," za suha grla bo pa tudi dovolj hladnega piva.

Na programu bo tudi dovolj razvedrila, kajti obljubilo se nam je "Movie Stars" iz Hollywooda.

Pričetek ob treh popoldne; torej popoldne in zvečer.

Ne pozabite dan v nedeljo, dne 27. maja vsi v Slovensko dvorano! Na svidenje!
Gertrude Rupert.

PITTSBURGH IN OKOLICA!
VAŽNA NOVIČA!

Vabilo na skupno proslavo osvobodjene Jugoslavije
Pittsburgh, Pa. — Ameriški Jugoslavlani smo napeto pričakovali dneva osvoboditve cele rodne domovine, ki je danes svobodna prvič v svoji dolgi zgodovini.

Pittsburgh in okolica je center ameriških Jugoslovancev, ki čutijo, da je treba ta izvanreden dogodek proslaviti na dostojen način.

V San Franciscu na mednarodni konferenci Združenih narodov se nahaja tudi jugoslovanska delegacija, katere člani so vredni primerne počastitve, kajti to so možje, ki v resnici zastopajo vse mučniške narode v krvaveči, prerojeni Jugoslaviji.

Iz teh razlogov se vabi Slovence in Slovenke iz Pittsburgha in okolice, da se udeležijo značilne proslave in počastitve jugoslovanske delegaciji v

Ameriki, katero prirejajo Slovenci, Srbi in Hrvati skupaj v nedeljo dne 20. maja ob 2. uri popoldne v veliki Grotto dvorani, ki se nahaja v bližini North Side Carnegie dvorane.

Na programu bodo nastopili člani jugoslovanske delegacije, ako bodo okoliščine to dopuščale, kakor tudi novodošli člani ekonomske misije iz Jugoslavije, možje v uniformah narodne vojske, ki nam bodo prinesli pozdrave iz domovine, podali ustmeno poročilo o njihovi nesmrtni borbi in povedali več o bodočih načrtih nove, federativne in demokratične Jugoslavije, česar smo želeli vsa ta strašna leta, ko smo bili odrezani o dnasih v stari domovini.

To bo nenavaden zgodovinski dogodek, katerega ne sme nihče prezreti. Ameriški Slovenci moramo sedaj posnemati naše brate in sestre v domovini in skupno pokazati, da smo pohosni in vredni sinovi slavljnih narodov, ki so si z vstrajno, enotno in odločno borbo postavili spomenik večne slave in spoštovanja. Naša navedba na proslavi pa bo naš najboljši izraz, da smo veseli njihove dragocene zmag.

Torej brez ozira na vreme ali druge ovire je treba, da se omenjeni dan zberemo in proslavimo ta veličasten moment, obenem pa oddamo našo počastitev zaslužnim ljudskim voditeljem veliko obetajoče Jugoslavije, na katero so obrnjene oči vsega svobodnega sveta.

Za skupni odbor:
Geo. Witkovich.

VABILO NA VAŽNO SEJO

Pueblo, Colo. — Na zadnji seji tukajšnje podružnice JPO in SANS-a z dne 22. aprila je bilo sklenjeno, da se prihodnja skupna seja vrši v nedeljo 27. maja v Narodni dvorani ob 2. popoldne. Zato je bilo določeno, da naj se na to sejo povabi vse Slovence in Slovenke iz Puebla ter okolice, ker se bo razmotrivalo glede ukrepa za nadaljnjo pomoč za naše siromake v stari domovini. Zdaj je prišel oni zaželeni čas, ker je naš narod ondi osvobojen po večletnem trpljenju pod kruto fašistično in nacijsko peto.

Radi tega prosimo in vabimo še enkrat vse naše rojake in rojakinje, pridite na to sejo vsi, brez izjeme, saj z združenimi močmi se bo lahko kaj več dobrega ukrenilo v pomoč narodu v naši stari domovini. Z rodoljubnim in narodnim pozdravom,

John Stonich, predsed.,
Joe Krall, tajnik,
John Germ, blagajnik.

Privatne, bratske in družabne organizacije morejo premoženje svoje organizacije investirati v Obrambne bonde in znanke (Defense Bonds and Stamps), serijske F in G.

V BLAG SPOMIN

4. obletnice smrti dragega nam soproga in ljubljene očeta
JOSEPH GOLDIA
ki nas je za vedno zapustil dne 7. maja 1941.

Stiri leta so minila kar počivaš v grobu tam, tuga naša nepozabna pa razjeda srca nam.

Črna Te gomila krije, hladen veter Ti šumlja, nam pa solza z lica rosi, tuge ne vteši srca.

Ljubi soprog, dragi oče, mirno spavaj pod zemljo; nam pa želja preostane: Da se enkrat združimo!

Zalujoči ostali:
Josipina Goldie, soproga;
trije sinovi in trije vnuki.
Pittsburgh, Pa. 7. maja 1945.

PRIJETNI SPOMINI NA
MOJE OBISKE

Joliet, Ill. — Po dolgem zimskem neprijetnem času si človek zaželi razvedrila in malo spremembe, to se pa najlože doseže, če se je mogoče podati na kratko potovanje v druge kraje in obiskat svoje domače, prijatelje in znance. Moje hčere in zeti v Detroitu, Mich., so me že dalj časa vabili, da naj jih obiščem, ker me željno pričakujejo. Tako sem se odločil, da napravim malo potovanja po drugih državah in obiščem svoje domače v Detroitu in razne prijatelje v drugih krajih.

Dne 19. marca se podam na pot proti Detroitu, kamor sem srečno prišel in bil z največjim veseljem sprejet od mojih hčera in zetov Charley in Josephine Pražen in Felix in Alice Belanger; veseli smo bili vsi, posebno ko sem jih videl vse zdrave in v dobrem stanju, oni pa tudi, ker se je njih želja izpolnila da sem jih obiskal. — Pozdravili smo se tudi z mojimi starimi prijatelji, Mr. Kocce in njegovo družino in z Mr. in Mrs. Bahor. V resnici smo se imeli prav veselo skupaj v veseli družbi. Kdo bi ne bil vesel ob taki postrežbi in gostoljubnosti? Z zetom Balangerjem sva jo ubrala tudi v Kanado in obiskala tam njegove starše, ki so naju z velikim veseljem pozdravili.

Po kratkem oddihu sem se podal proti Clevelandu, pri odhodu sem pa moral obljubiti, da se vrnem nazaj v Detroit, pred ko se vrnem v Joliet. Prišpevši v Cleveland, sem obiskal Mr. Antona Grdinata, ki me je prav prijazno sprejel, nakar sem v njegovem spremstvu obiskal Mr. Ivana Zupana, urednika Glasila KSKJ, ki je bil prav vesel mojega obiska. Po tem sva obiskala tudi Slovenski narodni dom, kjer sem srečal več mojih starih znancev, toda žal njih imen ne vem. — Ogledal sem si tudi kraj, kjer se je lansko leto meseca oktobra primerila plinska razstrelba in videl grozno razdejanje. Res je nekaj stranega in predstavljal sem si, kako mora biti šele v Evropi vse razdejano in porušeno, kjer vsak dan treskajo težke bombe. Prav lepo se za hvalim Mr. A. Grdinatu za prijaznost in usluge, ki mi jih je izkazal, rayno tako lepa hvala bratu I. Zupanu. Obiskal sem potem tudi moje stare prijatelje Mr. F. Jenškovič, Mr. in Mrs. F. Gorenc, Mr. in Mrs. John Avsec in Mr. in Mrs. Fr. Zakrajšek, ki ima znani pogrebni zavod; povsod sem bil prav prijazno sprejet, ter se prav lepo zahvalim za prijaznost in postrežbo.

Ker sem se nahajal že v drжавi Ohio, sem se namenil obiskati še moje prijatelje Sentjernečane v Bridgeport, O., ki jih že nisem videl nad 40 let. Z vlakom se pripeljem v Wheel-

ing, W. Va., ki je lepo in veliko mesto ob reki Ohio, ležeče med visokimi hribi, da izgleda za novodošla prav romantičen kraj. S taksi se odpeljem preko reke Ohio skozi dva velika mosta v Bridgeport, ki je na meji med državama W. Va. in Ohio. Kako miljo in pol od Bridgeporta se nahaja slovenska naselbina Boydsville, kamor sem bil jaz namenjen. Prišedši tja, sta me že čakala pred hišo Louis Luzar in njegova soproga Urka. Nad vse veselje je bilo svidenje po tolikih letih in prvič v Ameriki. Veliko smo si imeli povedati eden drugemu, ker smo bili v starem kraju blizu skupaj doma; pa smo obujali spomine na lepa mlada leta, ki smo jih preživel v lepi St. Jernejski fari. — Urška je pa skrbela in stregla na vse mogoče viže, da ne bom lačen ali žejen; kakor skrbna svetopisemska Marta, tako se je trudila, da bom ja zadovoljen med njima. Kdo bi se veselelega ne počutil, ko pride med svoje stare prijatelje in najde po dolgih letih še vedno isto prijaznost kot je vladala med nami v mladosti. Srečal sem tam tudi svoje znance Josipa Simončič in njegovo soprogo Josipino in rojaka Frank Kotar; tudi z njimi smo se marsikaj pogovorili, vsi so bili veseli mojega obiska. V splošnem so tamošnji rojaki vsi jako prijazni in tako se mi je tudi kraj dopadel. V sredi naselbine pa stoji lepa slovenska dvorana, katero lastujeta dva društva, namreč sv. Barbare št. 23, KSKJ, in društvo Edinost št. 13 SNPJ. To je res pravi dom za vse Slovence v Bridgeportu in okolici.

Tako je hitro potekel moj določen čas, da se je bilo treba posloviti, ker sem bil namenjen se v Penna. Naj se tem potem še enkrat prav lepo zahvalim Mr. Louisu Luzarju in njegovi ženi za vso gostoljubnost in postrežbo, ravno tako vsem ostalim prijateljem in znancom, s katerimi sem prišel v dotiko; ta obisk mi bo ostal vedno v prijetnem spominu.

Iz Bridgeporta sem se podal v Broughton, Pa., kjer sem obiskal Mr. in Mrs. Gorišek, s katerimi se tudi že nismo videli več let, zato je bilo svidenje tudi jako veselo in smo se pogovorili marsikaj o starih časih. Prav lepa hvala za prijazen sprejem in postrežbo njima in vsem drugim, ki smo se srečali.

Od tukaj sem se podal nazaj v Detroit ter ostal pri mojih domačih še nekaj dni, dasi so silno želeli, da bi ostal pri njih za dalj časa ali pa za stalno, pa pogovor pravi, da vsaka ptica rada tja zleti, kjer se izvali, jaz sem tudi želel iti nazaj kjer je moj ljubi dom — v prijazni Joliet. Domov me je pa spremila moja hči Josipina, da sem imel bolj prijetno vožnjo.

Tem potom se želim prav iskreno zahvaliti mojim hčeram in zetom, ki so me tako prišerno sprejeli in mi ljubeznivo obilo poplača njih ljubezen do mene. Lepo hvalo izrekam tudi Mr. Kocetu in družini in Mr. in Mrs. Bahor ter vsem drugim. Prav prijetno je bilo med Vami. Sedaj pa doma obujam spomine na lepe dni, ki sem jih preživel med svojimi dragimi domačimi in svojimi stari prijatelji. Bodite mi vsi v Detroitu, Clevelandu, Bridgeportu in Broughtonu, Pa., prav iskreno pozdravljeni.

Jos. Verbich,
1104 Harrison Ave.
Joliet, Ill.

Imena naših cvetic

Anemona je dobila svoje ime iz grščine; anemos pomeni veter, zato pravimo anemoni tudi vetrnica. — Begonija ima ime po guvernerju Begon iz San Dominga, ki je živel v začetku 18. stoletja. Dalija je dobila ime po švedskem botaniku Dahlu. — Fuchsia se imenuje za spomin na velikega bavarskega botanika, "očeta botanike," Leonarda Fuchsa, ki je živel od l. 1501 do 1566. — Hortenziji je dala ime Hortenzija Lepaute, žena slavnega pariškega urarja. — Hijacinta ima svoje ime iz grščine. Lavendel (sivka) pa iz latinščine; lavare pomeni umivati se. Po francoskem zdravniku in botaniku Magnolu, ki se je prvi spomnil, da bi rastline razdelili na družine in je živel v letih 1638—1715, je dobila magnolija svoje ime. — Nagelj je iz nemške besede Nagel (žebelj). Petunija je dobila ime po tobaku, ki mu v Braziliji pravijo petun; — Floks je grška beseda in pomeni plamen. — Rožmarin je iz latinščine in pomeni: rosa ob morju. Rožmarin je namreč doma pri morju in na to smo že pozabili in smo spravili cvetlico v stik z Marijo in rožo. — Cinija se imenuje po nemškem botaniku Zinnu.

PRAZNOVANJE 1. MAJA V
VATIKANU

Rim, 2. maja. — Včeraj se je v zgodovini Vatikana prvič obhajalo znani delavski praznik 1. maja; tako se ga je proslavilo tudi po celi Italiji odkar je bil Mussolini na čelu vlade.

V ta namen se je zbrała na na največjem rimskem trgu Piazza del Popolo okrog sto tisoč delavcev broječa množica; vsak izmed njih je nosil rdečo ovratnico in rdeči nagelj. V paradni vrsti so nosili napis: "Živela republika!", nekateri pa Mussolinijevo sliko, obešenega za pete.

V baziliki sv. Petra v Vatikanu je vatičanski vikar škof De Romanis daroval slovesno sv. mašo, katere se je udeležil mestni guverner Camillo Serafini in vsi delavci Vatikana.

Kupujte vojne bonde!

ŽRTVE NEMŠKE BRUTALNOSTI—Taki prizori nemške brutalnosti nad jetniki v nemških koncentracijskih taboriščih, so se nudili našim vojakom. Gornja slika je bila posneta v koncentracijskem taborišču Gotha, Nemčija, kjer so bili jetniki že preveč izčrpani in onemogli, da bi jih bili mogli Nemci odvesti s seboj na umiku. Zalekli so jih sredi kempe in enostavno postrelili.

Skozi ujetništvo v svobodo

(Za "G. N." napisal Sgt. John Petric).

Zgodaj zjutraj dne 17. septembra 1944 je prišlo povelje: "Padalci, bodite pripravljeni!" V eni uri po povelju smo se že bližali Holandiji, in nekaj minut pozneje smo že s padali padali na holandsko zemljo. Koliko nas je bilo? Ko bi smel povedati!

O, ti zemlja holandska, kako si trda! Ko sem pristal na zemljo s 400 funtov teže, sem si zlomil nogo. Tovariši so me nekaj časa podpirali in vlekli s seboj, ali napadi so postajali vedno hujši. Prosil sem prijatelje, naj bežijo preko mostu, ker je boljše, da ostanem sam ujetnik kot pa vsi skupaj. Naredi so pustili svojega poveljnika, toda kot takega so me morali ubogati. Nikdar ne bom pozabil pogledov mojih fantov, ko so tekli skozi peklenski ogenj čez most, a še vedno gledali, mogoče lezem tudi jaz za njimi. Toda železna vrata nacistične nemške armade so zaprla nas in postal sem z drugimi — vojni ujetnik. Dne 19. septembra sem bil prepeljan v bolnico, v kateri so mi dali najboljše zdravniško oskrbo. Noga je bila zlomljena v členku. Zdravniška oskrba je bila zato dobra, ker so s tem hoteli pokazati, da so tudi v zdravilstvu nadljudje.

Po 37 dnevih so me z drugimi ujetniki poslali v taborišče v premostje Berlina, vendar pa napadi od zavezniške zračne armade so bili tako strahoviti, da so nas premostili 80 kilometrov severno - vzhodno od Berlina. Prišli smo v Stamm. Nas Amerikance so postavili v eno taborišče, dočim Rusi, Poljaki in Jugoslavlani so bili ločeni od nas. Hrano smo imeli enako. Zjutraj čaj, opoldne krompirjevo juho, samo krompirja ni bilo zakuhanega, zvečer kavo in kosček kruha. Nas Amerikancev niso silili delati, toda Rusi, Poljaki in Jugoslavlani so morali delati težko celih 12 ur ob ravno isti hrani. Zato ni čuda, da so umirali kot muhe, izmognjeni do zadnje iskre življenja.

Omenil sem Jugoslavlani; bilo jih je okrog 150. Poveljnik jim je bil narednik Alojz Arzenšek, doma iz Spodnjega Stajerskega. Večkrat sem podkupil stražo s cigaretami, da me je peljal k Arzenšku, da sva se prav po domače razgovorila. Je zelo priazen mož in njegov poklic je vojaštvo, ker je že 40 let narednik.

Spali smo na golem žaganju; imeli nismo kurjave, živale pa dovolj, da nismo mogli spati.

Nekaj dne so bile straže zelo nemirne; prihajali so oficijelni avtomobili; straže so vsak dan bolj plaho gledale, in zalislali smo grmenje topov. Mi nismo vedeli orientacije, odkod prihaja, toda iz ruskega taborišča se je prvič zaslišala pesem. Peli so nekaj o svobodi, o Volgi in druge pesmi.

Grmenje topov prihaja vedno bližje, uradni nemški avtomobili, ki so z naglico prihajali, so zbežali. Naenkrat pa je prišlo povelje: vsi ujetniki se morajo nemudoma pripraviti na pot. V eni uri smo že korakali. Naša edinica 2200 mož smo šli proti severu. Toda v nekaj urah smo se morali obrniti proti jugu, ker ruska vojska nas je obkolila. Marširamo proti jugu, toda na vso grozo Nemcev, tudi tam so bili Rusi. Zapustila nas je straža in nam je prejel zapovedala, naj marširamo proti severovzhodu. Najprej so korakali Rusi, nato Jugoslavlani, nato Amerikanci in nazadnje so prišle druge narodnosti — 15.000 do 20.000 mož vsega skupaj. Ustavil nas je mlad kozak s strojico. Ko

so mu dopovedali, kdo smo in kam gremo, je od samega veselja izstrelil ves pas svoje municije v proslavo naše rešitve. V ruske osvobodilne roke smo bili sprejeti dne 31. januarja 1945.

Začelo se je novo življenje. Videli si na vsakem obrazu — "SVOBODA," med naše, domov in konec suženjskega trpljenja, DOMOV!

Rusi so z nami ravnali kakor s svojimi lastnimi vojniki. Dobili smo isto hrano kakor oni, težka je, ali zelo tečna, utešili so nam glad. Toda veselje te zmagne nad sovražnikom so zalili z vodo — ruskim žganjem. To se ne pije iz malega kozarca, temveč iz loncev, in vsak je govoril: "Pij, tovariši!"

Končno so nas naložili na živinske vagonne in smo se odpeljali proti Varšavi, kjer smo si v treh dneh ogledali mesto, moral bi reči razvaline. Kajti v Varšavi ne stoji niti en zid. Razdejanje je tako, da ne stoji kamen na kamenu. Kakor sem slišal, se Varšava ne bo na istem mestu zidala, ker hočejo Poljaki obdržati groblje sedanjega Varšave v spomin na ponižanje poznejšim rodovom, a novo Varšavo v bližini pozidati.

Po žalostnem ogledu smo se ločili. Rusi z vzklikom: "Živio Amerikanci!" Poljaki: "Pan Boh zaplat Amerikanski žolnirzi," Jugoslavlani: "Živeli naši rešitelji!" In ločili smo se: Rusi domov, Poljaki delat red v Poljski, Jugoslavlani skozi Ogrsko domov, mi pa v Odeso. Ko bi mogel najti besed in opisati potovanje, bi bilo zelo zanimivo, ali vse to je nemogoče. Vendar vozili smo se po južnih starih in končno prišli v pristanišče Odeso, kjer nas je že čakal ameriški parnik. Ko bi imel svoje misli v peresu, bi to opisal, toda čustva, ki smo jih jaz in moji tovariši imeli, ko smo zagledali zvezdno zastavo, prosto vihati, tega je nemogoče opisati. O ti lepa "Old Glory!" kako si lepa!

Kakor hitro smo se vkrcali in vpisali naša imena, smo odpluli. Seveda pred vsem tem smo začeli z banketom, toda kako boš jedel, ko si pa ves izstradan in želo dec ne preneš tako tečne hrane v tako kratkem času. Polagoma je šlo na boljše. Odpluli smo iz Odesa, peljali se skozi Dardanele in pristali nekje v Grčiji. Pristati smo morali, ker nam je primanjkovalo živil. Z novimi zalogi smo odpluli proti faraoničnim deželim, Egiptu. Tam so nas zdravniško preiskali, preoblekli in z novimi zalogi živčevja smo odpluli nazaj proti Grški, kjer smo se ustavili le za kurjavo. Se tisti dan smo odpotovali ter se ustavili le v razvalinah Napolja. Mesto je moralo enkrat biti zelo lepo, kakor se vidi iz ostankov mesta, ali danes — razvalina.

Mnogo naših vojakov še ni videlo ognjenika, pa se je eden naših izrazil: "Se nisem videl in niti vedel, da tudi italijanske gore kadijo; ni čuda, da se doma pritožujejo, da je pomanjkanje cigaret."

Ogledali smo si mesto in zaliv, naložili parnik s potrebnimi vskrcali smo še nekoliko ranjencev in kmalu nato smo odpluli po lepem Sredozemskem morju proti Gibraltaru trdnjavi v Cherbourg. Naložili so nam parnik s pijačo in jedajo, pa nas poslali čez Atlantik, kjer smo srečno pristali v Bostonu. Ko smo zagledali svobodno ameriško suho zemljo, si lahko mislite občutke posameznega. Ko je prišlo povelje, da izstopimo v nekoliko urah, je hitelo vse na krov gledat obalo naše svete, svobodne zemlje. Marsikatero oko je kaniolo solzlo veselja in mnogi pa smo postali skoro histerični.

Končno smo pristali. Prepeljali so nas v vojašnico, nas vpisali in vsakega izprašali, kaj mu je bilo vzeto od Nem-

cev. Moj račun je bil 85 dolarjev ameriškega denarja. — Saj najprej, kar so Nemci storili, so nam pobrali zapestne ure, denar, vse dokumente, še celo ovratne svetilnice in veržico, vse perilo in nogavice, — sploh vse.

Ko smo bili vsi popisani, smo dobili vsak listino v roko za 60 dnevni dopust z nakaznico za izplačilo zaostale mezde. Prišli smo v Chicago, kjer nas je čakala posebna delegacija raznih patriotskih društev, poročevalci, fotografi in nešteta množica ljudstva. Ločil sem se in hitro odšel proti Jolietu. Mislim sem, da bom prišel natihem, ali motil sem se. Ko vstopim v sestirino hišo, so že čakale kamere in poročevalci. Kaj sem hotel drugega kakor dati jim isto poročilo, kakor ga vi tistate. Vesel sem, da sem doma. O, ti lepa, svobodna Amerika!

Vida Brest:

MATI SANJA

(Pesem slovenskih partizanov)

Sanjala sem — iz sive, temne dalje
junak ves mlad in lep prijedil
je, ko sonce mu v obraz je posijalo
sem ga spoznala. — Moj sin
najmlajši bil je, moj France.

Ah, pa je prihitel k meni,
pa me objel tako je kot nekoč,
kako je lep, ta moj fant, ta
najmlajši,
tako močan, saj ga je sama
moč!

Sanjala sem. — A zdaj ga ni...
Moj sin, kje si???

Tam daleč, daleč pa divja vihar
kravaj
in tam je on in tam sta druga
dva...
A jaz sem sama, tako strašno
sama...

Bog ve?
Morda obležal je nocoj France?

Ostane Joško tam in lahko Janez...
Sam Bog res ve, če ste še živi
danes?

Morda nikdar vas več ne stisnem
na srce.

Bog ve?
Kako si silna, moja domovina,
poglej, moža sem dala ti in nje.
Se več zahtevaš?
Reci, domovina!
Samo še svoje naj ti dam srce!

POGOJI KAPITULACIJE

Pogoji, katere so Nemci podpisali za brezpogojno vdajo, so naslednji:

1. Mi, spodaj podpisani, ki polnomočno zastopamo nemško vrhovno poveljstvo, se tem potom brezpogojno vdamo vrhovnemu poveljstvu zavezniške bojne sile in obenem sovjetske-mu vrhovnemu poveljstvu ter izročamo vse bojne sile na zemlji, na vodi in v zraku, ki so pod nemško oblastjo.

2. Nemško vrhovno poveljstvo bo takoj izdalo ukaz vsem nemškim armadnim, mornariškim in zračnim oblastim in tudi vsem bojnim silam, ki so pod nemško oblastjo, da prenehajo z bojem ob 6:01 zvečer na 8. maja in da ostanejo v pozicijah, ki jih imajo takrat zasedene. Nobena ladja ali letalo ne sme biti uničeno ali poškodovano, najsibo na ogrudju, strojih ali opremi.

3. Nemško vrhovno poveljstvo bo zdaj izdalo ukaz vsem poveljnikom, da izvedejo vsake odredbe, izdane od zavezniškov ali sovjetskega vrhovnega poveljstva.

4. Ta akt vojaške kapitulacije je brez vsakega predodkater se bo izvedel do vseh podrobnosti.

5. V slučaju, da nemško vrhovno poveljstvo ali kdorkoli

pod njegovo oblastjo ne izvrši teh točk, kot navedene tukaj, bo vrhovno zavezniško poveljstvo in sovjetsko vrhovno poveljstvo podvzelo tako kazen ali drugo akcijo, kakor se jim bo to zdelo primerno.

"Podpisano v Reimsu, Francija, na 7. maja 1945. V imenu nemškega vrhovnega poveljstva: Jodl; v imenu vrhovnega poveljstva zavezniške bojne sile: W. B. Smith; v imenu sovjetskega poveljstva: Ivan Susloparov; v imenu francoskega vrhovnega poveljstva: F. Sevez."

KAKO SO ZAVEZNIKI OSVOBODILI POLITIČNE UJETNIKE PRI INNSBRUCKU

V glavnem stanu 7. armade. 7. maja (ONA). — Ko je prikorakala sedma armada v Innsbruck, se je naenkrat pojavil civilist na kolesu in predal naslednje poročilo našem glavnemu stanu:

"Ameriškim vojaškim oblastim se s tem daje na znanje, da se nahajajo različni francoski državniki in generali v gradu Itter v konfinaciji."

Kolesar, ki je prinesel to novico, je Jugoslovian po imenu Zvonimir Cucković, ki je povedal, da je tudi on sam političen ujetnik, katerega so nacisti poslali iz Dachau-a v grad Itter, da bi kahal za ujetnike. Komandant gradu mu je bil dovolil, da vzame kolo in se poda na pot, kjer je moral prevoziti 40 milj skozi ozemlje, ki je bilo v rokah SS čet. Že naslednjega dne so se Amerikanci podali na pot. Na pol poti so začele padati granate, a izvidniki so prinesli vest, da so SS oddelki v bližini precej močni. Naslednjega dne je pridrvela četa tankov, ki so razbili 5 nemških 88 mm topov, pridrli do gradu in pozvali Nemce, da se predajo. Poveljnik na gradu je že bil pobral svoja šila in kopita in prepustil stražo trem vojakom.

Velika je bila sreča tisto noč. Bilo je dovolj vina in proslava je bila vesela in dobro založena. Med rešenimi ujetniki so se nahajali ministrski predsednik Paul Reynaud, Daladier, generali Gamelin, M. Weygand in drugi.

Presenečenje je prišlo šele naslednje jutro, ko so SS čete, ki so se bile zbrale v okolici, začele obstreljevati grad, začele ameriški tank, ki je bil edino močno orožje oddelka v gradu, ter začeli oblegati ujetnike, njihove čuvaje in osvoboditelje.

Toda telefon je posloval. Ni dolgo trajalo, da so se pojavila ojačenja in napravila red.

KAKO SO SI NACISTI PRAVLJALI POT ZA BEG

Zofija, 8. maja (ONA). — Dočim je danes še vedno nejasno, ali je Hitler živ ali mrtev, smo zvedeli iz zanesljivih virov vsaj o eni možni poti, po kateri bi bil utegnil pobegniti v Južno Ameriko, katero so zavezniške sile zalepile pred par meseci.

V sredi libijske puščave je bilo odkrito izredno dobro in spretno skrito letališče, komaj 50 kilometrov od obale morja. Nacisti so si izbrali ta prostor, ker je dežela tako zapuščena, da jo tudi beduini le zelo redko obiskujejo. Toda britanska informacijska služba je to veliko skrivnost odkrila in poslala tja oddelek vojaštva, ki je našel izvrstno urejeno, toda zapuščeno letališče, opremljeno z vse mpotrebni.

Pod črnimi šotpi iz ovčje kože, kot jih uporabljajo beduini, je bil skrit 4-motoren aparat tipa Heinkel in bogata zaloga bencina. Letališče je bilo opremljeno tu z vsem potrebnim.

nim za vremensko postajo. Baj je pokazala preiskava, da so se letališča posluževali važni nacisti na svojem potu v Južno Ameriko.

Davorin Volavšek:

Kako molijo Tibetanci

"Om ma-ni pad-me hum!" "Oho," bo vzkliknil ta ali oni čitatelj, "to se glasi skoraj tako kakor naš: rija, raja, šviga, švaga, vun! ali pa kakor moli naša Milenca: "Oče nas, kel si nebesih, daj nam kluih!"

Prav imaš, prijatelj, kajti zgoarj navedene besede so najnavadnejša molitev Tibetancev v staroindijskem jeziku sanskritu in pomenijo: "Oj ti biser v lotosovem cvetu, amen!" ali pa po drugi razlagi: "Bodi pozdravljen, krasno cvetoči lokvanj!"

Kakor vidimo, niti učenjaki niso na jasnem glede pomena navedenih besed, še manj pa jih razumejo seveda Tibetanci. Molijo pač mehanično kakor Milenca, ko izgovarja vsako jutro še miže svoj "Oče nas..." Preden govorimo kaj več o veri in molitvi Tibetancev, moramo vedeti, kdo so Tibetanci, kje žive in kakšna je njih domovina.

Ta se imenuje Tibet ter je na zemlji največja in najvišja planota, ki leži sredi Azije in meri 1.200.000 kvadratnih km. Dasi je torej skoro petkrat večja ko Jugoslavija, ima vendar komaj 6 in pol milijona prebivalcev. Planota je visoka 3 do 5 tisoč m; vanjo poseza do 7.500 m visoko gorovje Kvenlun, a na jugu jo obdaja najvišje gorovje na svetu, Himalaja. Njen zapadni del je brez stalnih rek in ima obširna slana jezera. Podnebje je celinsko, z vročimi poletji in ostrimi zimami. Padavin dobiva planota zelo malo, posebno njen zapadni del; tudi snega pade malo. Vzhodni del planote je rodovitnejši od zapadnega. V okolici Lhasse, glavnega tibetskega mesta, v višini 3630 m, torej v višini, v kakršni leži pri nas večni sneg, uspevajo še pšenica, grah, krompir, bob itd. Pa tudi drugod ni planota brez življenja, nasprotno: polna je živih trav in govejnih površin. Jaki, ki so jih že udomačili in ki nadomestujejo našo govejo živino, nadalje divji osli, antilope, volkovi, medvedi in razni glodavci se gonijo včasih v ogromnih čredah po obširnih planotah.

V južnem Tibetu je prebivalstvo večinoma stalno naseljeno in se peča poleg živinoreje tudi s poljedelstvom, na severu pa žive v klobučinastih jutrah pastirji ali nomadi, ki potujejo s čredami iz kraja v kraj. Tibetanci so primeroma večja ogromnega mongolskega plemena, ki mu pripadajo med drugimi Kitajci, Japonci in sedje Tibetancev — Mongoli v ožjem pomenu besede. Po visokosti telesni moči in resnosti se odlikujejo od ostalih mongolskih narodov. Polti so v obče rumene, ki pa postane pri de-

lovnih slojih na obrazu in rokah popolnoma temna, dočim imajo premožnejši sloji skoro tako svetlo polt kot Evropeci. Temna polt izvira le deloma od vetra, v večji meri pa od nesnage, ki se nabira na obrazu in rokah. Še temnejšo polt imajo žene, ker si mažejo obraz in roke z mastjo in drugimi pridatki, ki naj varujejo kožo pred ostrimi vetrovi.

Življenje tibetskih nižjih slojev je precej borno. Njih glavna hrana je poleg sira in mleka opečni čaj, ki velja po vsej srednji Aziji za plačilno sredstvo ali denar. Dobivajo ga iz Kitajske v zameno za sol. Pripravlja se iz čajnih odpadkov, ki se stisnejo v opečno obliko. Ta čaj ne služi toliko za pijačo nego za jed. Kuhajo ga skupno z ječmenovo moko, soljo, s rovim maslom, mlekom itd. Za Evropeca baje ta godlja ni, toda použiti jo mora, če se mu tudi obrača želodec, ker ne sme žaliti gostitelja. Vsakemu gostu nalije namreč gospodinja za prvi pozdrav v leseno skledico, kakršno nosi vsak Tibetanec vedno na vrvič krog vratu, vročega opečnega čaja. Gost vzame nato od gospodarja žličko moke in jo strese v čaj. Srečen tisti, ki ume moko zmesiti v cmok, da laže zdrsne po grlu kakor napol sirove lep, ki sicer nastane. Premožnejši sloji uživajo tudi meso, dasi jim njih vera prepoveduje ubijati živali. Klanje in pobijanje živali je dovoljeno le posebnim kastim (posebnemu stanju).

Za kurivo uporabljajo Tibetanci posušeno blato domačih živali, ker se les le težko dobi in je zelo drag. Čeprav je pokrajina zelo bogata najrazličnejših rud in draguljev, vlada v njej vedno v obče revščina, zakaj od naravnega bogastva imajo Tibetanci le malo dobička, ker jih le preveč izkoriščajo Kitajci in mnogostevilni samostani.

To bi bil kratek opis Tibeta in njega prebivalcev. Omenjeno naj bo le še, da je Tibet že izprašare dobe delno odvisen od Kitajske. Za kratko dobo je prišel leta 1900 pod rusko pokroviteljstvo, čeprav so preprečili Angleži sestanek ruskega prestolonaslednika, poznejšega carja Nikolaja II., s tibetskimi cerkvenim in obenem posvetnim vladarjem. Rusija je izgubila to pokroviteljstvo, ko so pridri Angleži leta 1904 kot prvi Evropeci do glavnega mesta Lhasse in prisilili tibetskega cerkvenega glavarja, Dalai-Lamo, k begu. V novejši dobi je postal Tibet dobro znan po spisih slavnega raziskovalca srednje Azije, Sven-Hedina.

Sedaj pa se vrnimo k veri in verskim obredom Tibetancev! Tibet je pod kitajskim okriljem stoječa budhistična cerkevna država. Vladajoči stan so menihi — svečeniki — lame, ki živijo v samostanih in tudi izven njih. Vsaka osma oseba je menih. Dasi je tudi precej ženskih samostanov, vendar pre-

vladuje število menihov. Nekateri samostani so kar mesto zase s 300 do 400 stavbami in s 3000 do 7700 menih. Največji izmed njih so v okolici mesta Lhasse, v Lhasi sami pa so nasteli čez 18.000 menihov. Vsi ti menihi, lame imenovani, živijo od beračenja. V samostanih se nabira ogromno bogastvo.

Tibetanci so, kakor že mimogrede omenjeno, pripadniki Budhove vere. Budha je nastopil v 6. stoletju pred Kristusom v Indiji kot oznanjevalec nove vere. Učil je, da je vse na svetu ničevno, torej tudi življenje. Rešitev človeštva je mogoče edino v uničenju hrepeneja po življenju in uživanju. Tisti, ki se je otreles in znebil vseh posvetnih poželenj, je dosegel takozvano "nirvano," to je oprostitve vsega pozemeljskega. Človeku, ki se je povzpelo do tega poslednjega cilja človeštva, se ni treba bati, da se po smrti njegova duša ponovno rodi ter preseljuje v razne živali in človeška bitja tako dolgo, da je popolnoma očiščena. Ta poslednji cilj dosežejo, najlažje menihi. Oddot torej goromno število menihov v Tibetu.

Budhova vera se ni mogla v Indiji ustaliti, toda razširila se je po vsej srednji in vzhodni Aziji. Seveda so jo povsod po svoje priredili in pokvarili mnogo lepih Budhovi naukov. Budho časte dandanes kot boga. V Lhasi je sedež najvišjega cerkvenega poglavarja, Dalai-Lame, ki predstavlja učitelja človečenega Budho. Po nazorih Tibetancev se preseli Budhova duša v telo vsakega Dalai-Lame, in sicer vedno takoj po smrti Dalai-Lame v telo dvolletnega do triletnega dečka. Iz 20 do 30 dečkov, ki pridejo v tem oziru v poštev, določijo bodočega Dalai-Lamo z žrebanjem. Drugi način določitve je ta, da postane Dalai-Lama tisti deček, ki se neopozorjen dotakne trupla mrtvega Dalai-Lame. Seveda se pri tem lahko malo pogoljufa. Jasno je, da dvoleten ali trileten, pa tudi starejši deček ne more vladati, temveč vladajo zanj drugi višji svečeniki.

Poleg Dalai-Lame uživajo čast učlovečenega Budhe še trije drugi visoki verski dostojanstveniki z imenom Kuntuha.

Molitev Tibetancev je popolnoma mehanično delo. Med vsemi najbolj priljubljena je na čelu tega spisa navedena: "Om ma-ni pad-me, hum." Molila se je prvotno v čast bogu Padmani. Ponavljajo jo po tisočkrat na dan. V ta namen imajo posebne rožne vence s 120 kroglicami. Pri vsaki kroglici izgovarjajo besede te molitve in ko pridejo do 120. kroglice, začno zopet iznova. Molitev se vidi napisano na vseh hišah, spomenikih, drevesih itd. Po stokrat in stokrat se jo najde napisano na dolgih trakovih napehtih od drevesa do drevesa ali celo od hriba do hriba. Ti trakovi se majejo na lahko v vetru in molijo namesto njihovih lastnih (Dalje na 4 strani)

Poveljnik ameriške divizije, general Leroy Irwin, je bil ob zavzetju francoskega mesta Viller Sur Prey naprošen za kratnega botra novorojenčku, ki je dobil ime Leroy Irwin Patton Heymonet. Krstil pa ga je kaplan Harold Prudel iz Milwaukee, Wis. Poleg botra generala sta tudi otrokova teta in pa kratna botra.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbija vsako sredo
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu na/pozno/je do
sobote opoldne za priobčitev v številki naslednjega tedna.

Naročnina:
Za člane na leto \$0.84
Za nečlane na Ameriko \$2.00
Za Kanado in inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Phone: Henderson 3013

Terms of subscription:
For members, yearly \$0.84
For nonmembers in U. S. A. \$2.00
Foreign Countries \$3.00

7. VOJNO POSOJILLO

14. maja je bila otvorjena kampanja po vseh Zd. državah. Stric Sam jo je odprl za 7. vojno posojilo, tekmo katerega bo vprašal za 14 milijonov dolarjev; polovico te svote naj bi kupile banke in organizacije, a drugo polovico pa posamezniki.

Zdaj, ko smo končali z veliko zmago vojno v Evropi, imamo za končati še drugo na Pacifiku. Morda bo ta še dražja kot je bila z Nemčijo in vlada potrebuje denar.

Vsak naj bi vložil svoj denar, ki ga ima na razpolago, v vojne bonde. Morda še ne bomo občutili kmalu brezposelnosti, toda veliki zaslužki z overtime bodo najbrže kmalu nehali. Zdaj je torej prilika, da si vsak preskrbi dohodek za deževne dni, ako naloži denar na dobre obresti in varno posojilo v vladno blagajno.

Za okraj Cuyahoga je določena kvota \$101,279,000. Od tega se pričakuje, da bodo kupili posamezniki v tem okraju najmanj za \$55,279,000 bondev serije "E", ki so manjše obsežnosti, od \$25 naprej.

Vlada pametno priporoča narodu: kupujte vojne bonde in jih držite vsaj toliko časa, da se bodo vrnile normalne cene. S tem boste pomagali sebi in deželi, da ne zaidemo v inflacijo, ki bi bila porazna za vso deželo, ker bi dolar izgubil svojo pravo veljavo.

Zapomnimo si, da še davno nismo iz vojnih časov in pred nami je nejasna bodočnost. Pripravimo se za slabe čase s tem, da varčujemo zdaj in nalagamo svoj denar v vojne bonde. Tam dobimo vsak čas svoj denar nazaj, ako ga bomo in kadar ga bomo potrebovali.

"I AM AN AMERICAN DAY"

Odkar je Amerika v vojni, se je nenavadno veliko število tujerodcev priglasiло za državljanstvo. V zadnjih 12 mesecih je bilo naturaliziranih nad 366,000 tujerodcev. Od začetka vojne do sedaj je po poenostavljenem procesu dobilo ameriško državljanstvo nad 100,000 nedržavljanov, ki služijo v vojnih silah Združenih držav in ki so bili rojeni v 90 različnih deželah.

Zvezni kongres je leta 1940 sprejel resolucijo, ki poziva predsednika Združenih držav, da izda proklamacijo, s katero se določa tretja nedelja v maju za "I Am an American Day." Tozadevno proklamacija je izdal na ta dan še živeči predsednik Roosevelt dne 14. marca in se v prevodu glasi sledeče:

PO PREDSEDNIKU ZEDINJENIH DRŽAV AMERIKE. — PROKLAMACIJA.

KER smo tekom zadnjih dvajsetih mesecev podelili državljanstvo z njegovimi mnogimi privilegiji tisočim tujerodnim možem in ženam z naturalizacijo, in smo sprejeli v polno državljanstvo veliko število tujerodne mladine, ki je dosegla polnoletnost; in

KER ti državljani dajejo moč naši demokraciji v njeni borbi proti tiraniji in v njenem stremeljenju, da se potom mednarodne organizacije zasigurajo pravice in prilike državljanov, naših in drugih neodvisnih narodov; in

KER je kongres z javno resolucijo 67, odobreno 3. maja 1940, priznal tretjo nedeljo v maju vsakega leta za "I Am an American Day" in je pozval predsednika, da izda proklamacijo, s katero določi ta dan za posebno priznanje tistim, ki so bili naturalizirani ali so dosegli svojo polnoletnost v preteklem letu:

TOREJ, jaz, Franklin D. Roosevelt, predsednik Združenih držav Amerike, v svrhu počastitve tistih, ki so zadnji čas postali člani našega političnega telesa, in da istočasno ponovno potrdimo našo zvestobo principom ameriškega državljanstva, s tem proklamiram nedeljo 20. maja 1945 za "I Am an American Day."

In pozivam federativne, državne in lokalne uradnike, patriotične, civilne in izobraževalne organizacije, da na 20. maja ali okrog istega dne obdržavajo slavnosti, katerih namen naj bo vtisniti našim državljanom, tu rojenim in naturaliziranim, privilegije njihovega položaja v naši demokraciji in njihove odgovornosti za gradnjo našega naroda in pospeševanja njegovega blagostanja.

V POTRDILO TEGA sledi moj podpis in pečat Združenih držav ameriških.

DANO v mestu Washingtonu štirinajstega dne marca v letu

Gospodovem devetnajststo petinštiridesetem, in v letu stošestinpetdesetem Neodvisnosti Zedinjenih držav ameriških.

Franklin D. Roosevelt.

Po predsedniku:

E. R. Stettinius, Jr.,
državni tajnik.

BRATSKI TEDEN

Ze več let je v Ameriki lepa navada, da obhajamo s številnimi drugimi določenimi tedni tudi en teden, posvečen našemu bratstvu ali fraternalizmu. V ta namen je že svoječasno izdal predsednik Narodnega fraternalističnega kongresa proklamacijo za obhajanje tega tedna; ista se glasi:

"Kot predsednik Narodnega fraternalističnega kongresa Amerike proglašam po navodilih našega eksekutivnega odbora teden od 20. do 26. maja 1945 za Fraternalistični teden.

"Zaželjivo je, da bi uradniki organizacij, včlanjenih v Kongresu sporočili svojim društvom in njihovim uradnikom za časa o tem Fraternalističnem tednu.

"Uradniki lokalnih društev naj se pridružijo odborom, ki jih bo imenoval državni fraternalistični kongres v vsaki državi, da se skupno izvede program Fraternalističnega tedna, katerega bo zasnoval Narodni fraternalistični kongres Amerike.

"S skupnim prizadevanjem bomo v tednu od 20. do 26. maja opozorili ljudstvo na zaščitne in bratske ugodnosti, ki jih nudijo javnosti bratska podporni društva.

"Želim, da bi vse organizacije objavile ta oglaš v svojih uradnih glasilih, da bo vse članstvo v polni meri infimirano.

"S spoštovanjem,

FARRAR NEWBERRY,

predsednik Narodnega fraternalističnega kongresa Amerike."

Za leto se je kot splošno geslo tega tedna izbralo sledeče: "PROTEKCIJA ZA VAS V VOJNEM IN MIRNEM ČASU." V resnici lepo in primerno geslo! Tudi mi, člani najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki KSKJ bomo osebno to prihodnji (bratski) teden vpoštevali to geslo in se gotovo malo bolj zavedali naše "D. U." kampanje s pridobivanjem novega članstva, da bo drugo mesečno kampanjsko poročilo tudi tako uspešno in povoljno, kakor je bilo prvo. Pri tem vpoštevajte geslo Bratskega tedna in pa naše lepe kampanjske nagrade!

Iz glavnega urada Narodnega fraternalističnega kongresa se pa za navedeni teden še posebej vsem podpornim organizacijam, društvom in članstvu priporoča nakup vojnih bondev 7. vojnega posojila. Kampanja za podpisovanje in nakup teh bondev traja od 14. maja do 30. junija.

Res je, da je hvala Bogu ena vojna (v Evropi) že končana, toda treba bo še denarja in napora za doseg zadnje in končne zmage v Južnem Pacifiku. Tudi nad mestom Tokio mora kmalu zavihrti naša zvezdnata zastava!

KAJ BO Z OKUPIRANO NEMČIJO?

Zdaj, ko je morala ošabna Nemčija pred zavezniške pasti premagana na kolena in podpisati premirje, bo nastalo za zmagovalce ogromno delo kako postopati z okupirano Nemčijo. Vlade štirih velesil vpoštevajo v tem oziru prvo svetovno vojno, po kateri se je naredilo povsem izjalovljeno mirovno pogodbo v Versalju; zato bo sedaj vse nemško okupirano ozemlje pod vojaško kontrolo zmagovalcev — Anglije, Francije, Rusije in naših Združenih držav; Nemčijo se bo torej razdelilo v štiri okupirane zone z glavnim uradom v Berlinu.

Naravno, da bo z rekonstrukcijo in obnovo tako hudo prizadete Evrope ogromno delo, trajajoče morda 25 let. Treba bo ondi urediti politične zadeve, vpostaviti nove vlade po želji ljudstva in določiti pravične meje posameznih držav; slednje bo pač naloga mirovne konference; kje in kdaj se bo ista vršila, je še neznano.

Vojaško administracijo nad Nemčijo so "trije veliki" že pred nekaj meseci določili na njih konferenci v Yalti in sicer vsled tega, da se enkrat za vselej uniči nemški militarizem in nacizem, da ne bo mogel zopet kaliti svetovnega mira. Zato se bo morala Nemčija docela za stalno razorožiti in povsem opustiti svoj generalni štab.

V svrhu vzdrževanja reda bo v eni izmed okupiranih nemških zon ostalo še 400,000 ameriških vojakov; za administracijo političnih okrajev, mest in trgov je pa tjakaj že na potu več sto ameriških izvedencev, ki so se v ta namen v neki šoli učili dve leti.

Poleg tega se bo tudi strogo pazilo na nemško industrijo, da ne bo mogla Nemčija zopet skrivoma izdelovati orožja za ponovno vojno.

Dalje se bo gledalo na to, da se ne bo več v nemških šolah propagiralo nacionalizem in da dobijo nemški vojni zločinci zaslužen kazni.

V svrhu reparacij od strani Nemčije za njeno ogromno opustošenje raznih mest in pokrajin, bo uradovala v Moskvi posebna komisija. To so glavne točke v zvezi z okupacijo Nemčije.

Zaeno so pa zavezniški obljubili svojo pomoč osvobojenim narodom potom relifa in prizadevanja sestave take vlade, kakoršno želi ljudstvo. Med temi je v prvi vrsti Poljska, ki naj bi imela vsaj začasno svojo vlado na podlagi narodnega edinstva.

V Italiji se bo skušalo uvesti demokracijo, tako pa tudi v Avstriji, ki naj postane neodvisna država.

In končno, tudi v Grčiji, Čehoslovaški in Jugoslaviji se bo skušalo ugodno rešiti zamotane probleme po volji večine naroda.

KAKO MOLIMO TIBETANCI

(Nadaljevanje s 3 strani)

Ka. Pri vsaki hiši imajo razen tega posebne molivne strojčke. Vsakdo, ki gre mimo hiše ali vstopi v hišo, zavrti tak stroj, ki molji za dotičnega, dokler se ne ustavi. V rokah nosijo strojčke, ki se vrte sami od sebe pri hoji, večje pa nosijo pritrjene na rami in jih poganjajo z vrvice. Prav velike molivne strojke goni voda ali veter. Seveda so na vseh strojčkih trakovi z napisanimi molitvami. Nadalje imajo še molivne zastave na vi-

sokih drogih in kovinske ali usnjene valje. Poganjajo jih z vrvicami in pri vsakem obratu se oglasi zvonček.

Enake molivne strojčke imajo tudi v sosedni Mongoliji in sploh povsod, kjer je razširjena Budhova vera.

Budhi in svetnikom v čast se vrše vsak dan obširni verski obredi s petjem in molitvami, razen tega jim prinašajo trikrat na dan, to je ob solnčnem vzhodu in zahodu in ob luninem vzhodu daritve, sestoeje iz moke, sirovega masla, žita,

cvetlic itd. Petje spremlja godba na pihala. Ob določenih praznikih so slavnostne procesije.

Med vsemi molitvami se največkrat ponavlja spredaj omenjeno. Glasi se v slavnostnem koralnem petju lam in neprenehoma jo ponavlja navadni Tibetaneec na svojem rožnem vencu. Veter se poigrava z molivnimi trakovi, zastavami in stroji in tuju se zdi, kakor da se zgrinja vsa obširna tibetanska planota v skupno skrivnostno molitev: "Om ma-ni pad-me hum."

Program akcije proti rasnim in verskim predsodkom

Zdaj, ko je zmaga v Evropi dobljena, če tudi zmaga na Pacifiku še ne, se vedno večje število posameznikov zaveda potrebe zmage tudi doma — zmage nad rasnimi in verskimi predsodki. Predsodki proti zamorcem in drugim manjšim skupinam; proti židom, katolikom... ti predsodki so precej razširjeni in zaskrbljenost radi te situacije je izražena v tisku in izražajo jo tudi voditelji protestantov, židov in katolikov. Država New York je že podvzela korake proti raztegnjenju te mržnje, ko je sprejela zakon proti diskriminaciji v upošlovanju delavcev in uslužbencev. Tudi število drugih držav je sprejelo iste postavbe, oziroma jih nameravajo upejljati. Ali pa kaj moremo v tem pogledu storiti mi, kot posamezniki, ki sprejemamo precej naše ustave, katere določa, da so "vsi ljudje enakopravni?" Članek v reviji "Look" od maja 1945, ki nosi naslov "Predsodki — naša poveljna borba," našteva šest sredstev, potom katerih bi mogli pokrepi demokracijo in jo utrditi proti bojazni, sumnji in mržnji ter sovražstvu, ki jo napada in razjede od znotraj:

1. Mi moremo odgovoriti na posplošene in brezpomembne šale o manjšinskih skupinah s fakti o istih. O črnih lahko navedemo, da imajo svoje umetnike in umetnost, da so se udeležili na polju znanosti, v industriji, ter se izkazali na bojnem polju. Glede židov lahko povemo, da niso niti rasa, niti narod v tej deželi, pač pa del ameriškega ljudstva, katerih sinovi služijo v tej vojni v velikem številu. Ljudem tudi lahko omenimo, da seznamim izgub v tej vojni vsebujejo tisoče imen, ki niso "staro - priseljenškega" izvora.

2. Na vsak način se moramo potruditi, da podpiramo sprejetje zakonov, ki streme za preprečenjem diskriminacije. Obstaja tudi potreba stalnega odbora za pravično postopanje pri upostavljanju, za zakonodajo proti linčanju, za odpravo postav, ki uveljavljajo volilni davek, ter za preprečenje in odpravo diskriminacije v armadni službi, v šolah in vzgojnih institucijah sploh, v strokovnih unijah in v stanovanjskih projektih.

3. Kdor med nami je recimo delodajalec, more nuditi delavcem in delavkam manjšinskih skupin iste prilike kot jih imajo v pogledu upostavljanja sedaj v vojnem času, ko so upošljeni v vsakovrstnih delih, tudi takih, ki zahtevajo visoko izurjenost. Enake prilike pri upostavljanju bi nudile delavcem manjšinskih skupin večjo ekonomsko gotovost ter pripomogle k boljšemu razpoloženju.

4. Sodelujmo v vzgojevalnih kampanjah, katerih cilj je izgraditi versko in rasno demokracijo. Najlepši zgled v tem pogledu je takozvani "Springfieldski načrt," o katerem ste nedvomno že čitali. Ko je pred nekaj leti postalo očito, da bodo pohajali šole v mestu Springfieldu, Mass., povečini otroci tujerodcev, ter da bodo

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1899.

GLAVNI URAD: 851-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanje glavnega tajnika 9448.
Od ustanovitve do 31. marca, 1945 znaša skupna izplačana podpora \$9,544,075.
Solventnost 129.91%

GLAVNI ODBORNIKI

Glavni predsednik: JOHN GERM, 617 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSAN, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Ely, Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver 16, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vođa: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni sodravniki: DR. JOS. E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.
NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 50th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Tretji nadzornik: JOHN PEZDERTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.
Četrti nadzornik: MARY HOCHWART, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR

Predsednik: JOHN GERM, 617 East "C" St., Pueblo, Colo.
Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 311 Avenue "A", Eveleth, Minn.
Tretji odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.
Četrti odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.
Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Četrti porotnik: JOHN TERSELOCH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.
Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
NACELNICA MLADINSKE IN ŽENSKÉ AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, listovne vesti, rama naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

ti otroci tudi tisti, ki bodo, ko bodo odrasli, prevzeli vodstvo in upravo mesta v svoje roke, so tam pričeli izvajati vzgojni program, katerega cilj je, da se tem otrokom vcepi zavest, da so polnopravni in enakopravni Američani. Obenem se jim tudi vceplja ponos na njih izvor. Tam imajo tudi razrede in forume za stare in odrasle sploh in v tem imajo starši priliko do iste izobrazbe v pogledu vzgojevalnega programa kot so je deležni njihovi otroci. Druga mesta se zanimajo za ta načrt in nekatera ga je tudi posnemajo in osvajajo. V tem pogledu moremo kot posamezniki zainteresirati tudi šole v svojih okrajih.

5. Poskušajmo tudi aktivno sodelovati pri raznih sestankih in prireditvah vzgojnega značaja, katere prirejajo različne narodnosti, rase ali verske skupine v našem okrožju. Nihče ni namreč tako malo poučen o manjšinskih skupinah kot ravno povprečen Amerikanec, ki prebije večji del svojega življenja tako rekoč sredi teh skupin. Toda kakor hitro se potrudimo, da jih spozna s pravega stališča, tako hitro tudi prično kogneti predsodki, ki jih je imel prej do svojih sosedov.

6. Pridružimo se po možnosti eni izmed več kot dvesto med-rasnih in medverskih skupin, oziroma organizacij, katere delujejo za reševanje različnih problemov na tem polju. Podpirajmo tudi krajevne in državne odbore, ki vodijo delo v korist boljšega razumevanja v tem oziru. Američani hočejo imeti delujočo demokracijo, toda to bomo imeli le, ako bomo odstranili zapreke predsodkov, ki sedaj ločujejo in delijo manjšinske skupine od glavnega toka ameriškega življenja. In kdo pa tvori te manjšinske skupine? Sedemnajst milijonov Američanov raznih ras in barv — zamorci, Filipinci, Mehikanci, Japonci, Kitajci ter ameriški Indijanci — vsi ti postajajo čedalje bolj občutljivi vzporedno dejstva, da se jih smatra za ne-kakšne druge vrste državljane. Dodajmo k temu še 23 milijonov ameriških katolikov in štiri in pol milijone židov, ki so včasih vsled svoje vere žrtve diskriminacije, pa imamo eno tretjino vsega prebivalstva dežele.

Posledice, ki lahko slede neomejenemu mrženju in napetosti v pogledu rasne ali verske nestrpnosti, so razvidne iz nedavnih slučajev, ko so izbruhnili rasni izgredi proti črnem, židom, Japoncem in drugim. — Predsodki, ki izvirajo navadno iz zavestnega ali podzavestnega ogibanja ljudi, ki so "drugačni," se kaj radi končno pokažejo v svoji pravi luči — v surovi nasilnosti. Ta nagib spodbujajo in podpirajo v ljudeh demagogi, ki širijo svojo ne-ameriško kampanjo potom šepetajočih kampanj, takozvanih verzij pisem, brošur, publikacij in shodov. Vedno se najdejo namreč sejalcji sovražstva, ki so pripravljeni, da si kujejo kapital iz trenja in mrženja v življenju naroda.

Kot potrebuje te dni začeta konferenca v San Franciscu kooperacijo vseh 46 narodov in dežel, zastopanih na njej, ako hočejo postaviti temelje pravega svetovnega mira, tako potrebuje tudi naša dežela sodelovanje vseh svojih prebivalcev in državljanov, če hoče ohraniti demokracijo, ki bo res delujoča. Toda kakor ni nobene čarodejne formule ali pravila, potem katerega bi se dalo enostavno vzpostaviti svetovno in trajno varnost, tako tudi ne obstoja nobeno čarodejstvo, ki bi naenkrat odpravilo rasne in verske predsodke, ki so precej globoko vkoreninjeni. Kot omenja in podčrtuje omenjena revija, moramo pričeti predvsem z vzgojnim delom, boljšimi prilikami za zaslužek in delo, z boljšimi stanovanjskimi razmerami, s širšo socialno in politično svobodo. Ali naša temeljna in važna mislija, da usmerjamo vso dobro voljo našega ameriškega ljudstva v veliko strugo skupnega delovanja s ciljem, da postanemo en narod, ter tudi delamo in živimo skupaj kot en narod.

Magazin ilustrira svojih šest točk za akcijo z živahnimi in prepričevalnimi slikami. Ena od teh slik, ki najzgovorneje prikazuje namen in cilj izvajanja podanega v članku te revije, kaže otroke 24 različnih narodnosti, kako pojo himno — "God Bless America" v neki šoli v Los Angelesu. Gradivo za članek v tej reviji je povzeto iz knjige "One Nation," katero je spisal Wallace Stegner ter uredniki te revije. Ta knjiga bo izšla prihodnje jesen.

FLIS.

Privatne, bratske in družabne organizacije morejo premoženje svoje organizacije investirati v Obrambne bonde in znakne (Defense Bonds and Stamps), serije F in G.

Jar. Skala:

Ženin se predstavlja

Ko je prišla Manja zvečer domov, je hladno dejala, da je v svrhu miru v hiši sprejela prokuristovo ženitbeno ponudbo. Mati jo je burno objela in vsa solzna šepetala: "Gospod Bog ti daj sreče, dekletce moje!" Gospod eksekutor pa je obstal kot solni steber, ko pa se je nekoliko zavedel, je zmajal z glavo in odšel v sosednjo sobo.

Manjina mati je takoj prihodnji dan, čim se je nekoliko zdanilo, pričela z generalnim čiščenjem stanovanja in naznanila že vnaprej, da bo kosilo samo tako na hitro. Eksekutor je bil slabe volje in samo sem ali tam kaj pripomnil. Ko pa je videl tako vročično čiščenje stanovanja, se je obregnil s strupeno opazko:

"Mama, ne pozabi, pogniti stopnjice s preprogami!"

"Da bi le ne govoril vedno samih neumnosti," se je razjezila žena, ki je nemilo drgnila tla v sobi. "Tako važen trenutek, a ti se vedno le norčuješ in zbadaš. Raje svetuj, kaj naj pripravim za večerjo in kakšno vino naj kupim."

"Ja, dekle, ko pa ne vem, kaj taka spoštljivost rada uživa, res ne vem, kako kaj temu dedku služi želodec." Poslednji stavek je izrekel že med vrati, katere je zaloputnil z velikim ropotom in zato ni videl in ne slišal, da njegova žena komaj zadržuje jok.

Zvečer je bilo v stanovanju čisto kot v kasarni pred vizito. Eksekutorjeva žena nato je neprestano opominjala Manjo; "Ne stoj tako kot bi bila lesena, poravnaj tamle prtič, preglej mizo če je vse v redu ... in kako imaš zavezano pentljo na bluzi. Moj Bog, sedem je že, a še nisem oblečena ..." A tudi gospod eksekutor je dobil svoj delež. "Obleči čisti ovratnik in ne smradi neprestano s to svojo pipo." Eksekutor je hotel nekaj pripomniti, a se premislil in kot nalašč še bolj pihal dim iz ipe. Točno ob pol osmih je potrkalo na vrata; mati si je hitro utrla roke v brisačo in dvignila oči v strop, kot bi prosila pomoči od zgoraj; Manja se je oprla ob vratne podboje, samo eksekutor ni izgubil prisotnosti duha.

"Dalje," je glasno dejal in šel kar s pipo v roki gostu nasproti. Prokurist je vstopil. Oblečen je bil kot navadno. Manjino mater je obletel rahel občutek presenečenja: v rokah ni imel šopka kot si je predstavljala. Tudi prokuristov videz jo je neprijetno dirnil; prav res bi mogel biti Manjin ded. A hitro je opustila te prve dojme, ko se je prokurist predstavil eksekutorju. Ta je stisnil ponujeno mu desnico in skoro siknil "... me veseli. A tu," in pokazal s špičko pipe preko rame: "je moja žena, a tam, Manjo, že poznate."

Eksekutorjeva žena se je delala kar najbolj vpljudno in ljubeznivo. "Jako me veseli, da vas spoznavam, izvolite dalje prosim." Manja se je na kratko pozdravila s prokuristom, kateri ji je poljubil roko. S tem si je popolnoma pridobil eksekutorjevo ženo.

"Manjo bo nosil na rokah, to se mu vidi že v očeh ..." si je dejala v duhu.

Eksekutor je odpeljal gosta v sobo in ga posadil na častno mesto. Žena je medtem nosila na mizo. Nastala je tišina, katero je Manjina mati zastonj skušala oživet. Manja je molčala, eksekutor je tudi molčal, a prokuristu tudi očitno ni bilo do besed. Po večerji, katere se je gospod prokurist komaj dotaknil, si je eksekutor obrisal usta s prtičem in začel čisto pri jedru:

"Torej kaj nam prinašate lepega gospod prokurist?" Manja je ob tem uvodu takoj vsta-

la in odšla v kuhinjo. Njena mati pa se je začela v duhu pritoževati nad možovo neotesanostjo, a ni mogla popraviti položaja. Prokurist je nekoliko presenečeno pogledal preko oča lin se nasmajal ...

"Veste, za kaj gre," je začel tiho. "Gre za gospodično Manjo in za njeno srečo, kot upam. Poročiti se hočem z njo, kot vam je že gotovo povedala. Gospodična je na to pristala. Vršim svojo dolžnost, ko vas prosim za dovoljenje, ako se strinjate z njeno odločitvijo ali ne." To je bilo vse. Manjino mater je zopet obšel občutek presenečenja! Takole hladno si tega pač ni predstavljala.

"No kaj," je dejal mračno eksekutor. "Če Manja misli, da je to njena sreča ..."

In Manjina mati si je otrla oči z robcem in pristavila:

"Nič nimamo proti temu, če Manja privoli ..."

"No, ali ne bo takole malo velika razlika v letih," je vprašal oče in ddoal čisto nedolžno: "A koliko izvolite imeti let?"

"Osem in petdeset," je odgovoril g. prokurist.

"O salabolt, to bi vam moral hoditi še po tobak. Meni je šele petdeset, a tu mami šele pet in

štirideset, je izjavil eksekutor, ne meneč se za grozeče ženske poglede.

Prokurist je ves zardel v obraz. Eksekutorjeva žena pa je rešila neprijetni položaj s tem, da je privredla Manjo iz kuhinje in da bi soprog kaj ne pokvaril, je pričela sama:

"Gospod prokurist nam je povedal, kaj hoče s teboj. Povej mu še sama, če ga vzameš, — a zavedaj se, da te nihče ne silil ..."

Manja je srepo pogledala svojo mater in dočela mirno pristavila:

"Gospod prokurist že ve za mojo odločitev. Rekla sem: da."

Eksekutor si je neprestano prižigal pipo, katera nikakor ni hotela goreti. Mati je nežno držala Manjo za roko, a prokurist je gledal preko mize nekam na nasprotno steno. Šele po nekaj trenutkih je vstal, vzela Manjino glavo v svoje dlani in jo poljubil na čelo.

"Srečna bosta, to vam zagotavljam," je dejal. Manjini materi pa je bilo kakor bi jo nekdo polil z mrzlo vodo. Nobena poljuba, nikake zahvale, nič takega, kar ji je v duhu naslikala njena bujna domišljija. Razjokala se je bolj iz nekake-

ga razočaranja kakor pa zato, da je obljubila hčerko: kajti solze v takih trenutkih so vedno na programu in zato nikdo izmed navzočih ni slutil pravega vzroka teh solz.

"Bodite srečni in dobri z njo —," je še pristavila vsa ganjena.

"No, sedaj je to opravljeno," je začel eksekutor in kot bi se nič ne zgodilo, dodal: "Samo kako napredimo s tem ..."

"S čim, prosim," je vprašal gospod prokurist.

"No, tako, kako se bomo sedaj klicali. — Vendar vam ne bom dejal 'gospod prokurist', to v družini ne gre. No, kar se mene tiče, vam bom dejal: 'ljubi sin,' a vi mi lahko rečete 'atek,' a da bi naši mami ne bilo težko, ji recite 'mamica.' Ne da bi se okrenil si je že gotovo desetič prižigal pipo. Prokurist se je kar zdrzil, kajti prav dobro je razumel eksekutorjeve pripomnje. Eksekutorjeva žena je pa prebledela in krčevito stisnila roke. Tega ne bo ostala možu dolžna, le da prokurist odide; le Manja je komaj zadrževala smeh in hvaležno pogledala očeta. Prokurist je to opazil. Vstal je se vpljudno poslovil, a Manje ni nič več po-

Amerikanci so prisilili to japonsko letalo tako rekoč na kolena v Lingayen okrožju. To je eno letalo izmed mnogih, ki so jih naši letalci sklatili Japoncem v tem okraju. Na sliki je videti tudi skupino ameriških vojakov, ki ogledujejo to japonsko "zperino."

Greater Cleveland!

THE 7TH WAR LOAN IS ON!

DA, KAMPANJA ZA SEDMO POSOJILLO danes prične! Sedma in največja kampanja za prodajo vojnih bonдов v tej vojni ... z narodno kvoto za posameznike sedem milijonov dolarjev!

Vojna še ni končana. Več kot 130.000 borečih moških in žensk iz okraja Cuyahoga to ve. Ti bodo nadaljevali, da izvršijo svoje delo. Mi moramo nadaljevati, da izvršimo svoje.

In prav sedaj je najbolj važno delo to, da dosežemo osebno kvoto v sedmem vojnem posojilu.

Pomnite, da je to posojilo 2 v 1. Lansko leto ob tem času sta bili dve kampanji. Tako imamo zdaj delo za dvojno posojilo v enem.

ALL OUT FOR THE MIGHTY 7TH WAR LOAN

★ CUYAHOGA COUNTY WAR FINANCE COMMITTEE • Union Commerce Building, Cleveland, Ohio ★

Greater Cleveland je vselej dosegel in celo presegel kvoto za vojno posojilo — tudi zdaj se ne bomo izneverili — v tem najbolj pomembnem vojnem posojilu!

FIND YOUR QUOTA ... AND MAKE IT!

IF YOUR AVERAGE INCOME PER MONTH IS:	YOUR PERSONAL WAR BOND QUOTA IS: (CASH VALUE)	MATURITY VALUE OF 7 th WAR LOAN BONDS BOUGHT
\$250	\$187.50	\$250
225-250	150.00	200
210-225	131.25	175
200-210	112.50	150
180-200	93.75	125
160-180	75.00	100
140-160	56.25	75
Under \$100	18.75	25

ljubil na čelo in ga od tedaj tudi ni bilo več blizu. Eksekutorjeva žena je spremila gosta prav na stopnice, a še preden se je vrnila, je eksekutor slovesno izjavil svoji hčeri:

"Dekle, pojdi hitro v posteljo, nevihta bo!"

GLAS IZ DOMOVINE

Kakor nam poroča jugoslovanski delegat za posle Rdečega križa v Zedinjenih državah, bi Anton Pilej, saržent v jugoslovanski vojski, rad zvedel za naslov Josipa Troha, doma iz Prezida, ki biva nekeje v Clevelandu; Frances Opršnik, doma iz St. Ruperta, pa bi rada zvedela za naslov Antonije Vidic. Kdor bi vedel za naslove omenjenih, ali pa to sama čitata, naj za nadaljne informacije pišeta na sledeč naslov: Yugoslav Government Delegate to the Red Cross, 745-5th Ave., New York 22, N. Y.

Vesti iz slovenskih naselbin

Ely, Minn. — Tukaj je 29. marca umrl Aleš Lube, star 51 let in doma iz Brezovega dola na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Našli so ga mrtvega na postelji. Tukaj zapušča brata.

Duluth, Minn. — V bolnišnici je umrl Eli Petrich, star 54 let in rojen v Jugoslaviji. V tem mestu je živel 34 let. Zapušča ženo, tri sinove (dva v vojni), štiri hčere in vnuka, v starem kraju pa tri brate in sestro.

Grand Junction, Colo. — Tukaj je umrl Frank Košak, star 78 let in doma iz vasi Cerovo, fara St. Rupert pri Grosupljem. Tukaj zapušča ženo in odrasle otroke ter brata, v starem kraju pa brata in dve sestri.

Gilbert, Minn. — Tukaj je umrl Frank Indihar, star okrog 80 let in doma iz vasi Dobropolje na Dolenjskem. Zapušča veliko družino.

Clinton, Ind. — Dne 31. marca je tukaj umrl Anton Kaus, star 60 let, doma iz Tolmina pri Gorici in v Ameriki 40 let. Bil je star pečlar. Nekje v Pennsylvaniji zapušča dve sestri, v Indiani brata, v Illinoisu pa sestrično Mrs. Makovec.

Ely, Minn. — Tukaj je umrla Terezija Peternel, žena Georga Peternela, ki je bila pokopana 6. aprila. — Umrla je tudi Elizabeta Janezich.

Domača fronta

Bowles prosi za sodelovanje pri kontroli cen in racioniranju

Washington. — "Ko bo zgodovina poročala o vseh naših naporih za vzdrževanje cen v

Angleški

Molitveniki

V krasni vezavi, najfinejšega izdelka.

"KEY OF HEAVEN" v finem usnju \$1.75

Naročite pri:

SLOVENIC PUBL. CO.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

V LOGE
v tej posojilnici
navarujemo do \$5,000.00 na Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Spravljamo osebne in družinske vloge.
LITERALNE OBRZESTI
St. Clair Savings & Loan Co.
6225 St. Clair Avenue - HEALD, 6976
CLEVELAND 2, OHIO

tej vojni, bo povedala, da je največje delo izvršil narod sam — na milijone Amerikancev, ki vedo, da je kontrola cen in najemnin potrebna in ki so radi tega vsak po svoje podpirali te programe in jih tudi uredili," je dejal OPA administrator Chester Bowles nedavno po radiu.

"Ako popustimo, predno bomo imeli dovolj blaga, da zadostimo vsem zahtevam, se nam utegne pripetiti ista gospodarska nesreča kot po zadnji vojni, le, da bi bilo to pot mnogo hujše. Največje nevarnosti leže še vedno pred nami. Tem nevarnostim bomo kos le, ako bomo v polni meri izvrševali svojo dolžnost v pogledu pravilnikov cen, kontrole najemnin in racioniranja. Danes in tudi v mesecih, ki leže pred nami."

Tako je dejal administrator. (OWI).

Pobijajte draginjo

Washington. — Nevarnost inflacije, katero povzroča vojna, je še vedno tako velika kot vedno — napori Amerike za pobijanje draginje ne smejo pre-

nehati niti za trenutek. Kupujte samo, kar v resnici potrebujete. Plačujte samo maksimalne cene za vse, kar kupite. Vsak dolar, ki ga imate odveč, pa spravite v vojne bonde in druge hranilne institucije. (OWI).

EISENHOWER BO KOT ZASTOPNIK ZED. DRŽAV V NEMCIJI

Washington. — Vojni oddelek naznanja, da bo general Eisenhower načeloval ameriškim okupacijskim oblastem, ki bodo zasedle svoj del Nemčije. Kateri del Nemčije je določen za vsako izmed štiri držav: Ameriko, Anglijo, Rusijo in Francijo, še ni natančno določeno.

Ameriška edinica v okupirani Nemčiji bo razdeljena v 12 divizij, katerih vsaka bo imela svoje delo, kot: prevoz, policijsko službo, sodišče, prehrano, repatriacijo raznih narodnosti iz Nemčije v njih rojstne kraje, propagando in časopisje itd.

Ameriške oblasti bodo v svojem delu Nemčije gledale predvsem na to, da se bodo Nemci tam kolikor mogoče sami preživljali.

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom:

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en

SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vsa stane samo \$6.50; za pol leta \$3.50, za četrt leta \$2.

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

NAROČITE IN ČITAJTE

priznano najboljšo slovensko družinsko revijo

"Novi Svet"

★ ★ ★

Prinaša zbrane članke, črtice in najlepše zanimive povesti. Posebno je zanimiv "SLOVENSKI PIONIR," ki prinaša zgodovinske podatke slovenskih naselbin in slovenskih družin v Ameriki. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez tega zanimivega in pomenljivega slovenskega mesečnika.

Stane letno za Ameriko \$2; za Kanado \$3.

Naročnino sprejema:

★ ★ ★

"NOVI SVET"

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

DON'T MISS THIS OPPORTUNITY

In last week's issue of Glasilo, the campaign report to April 30, showed that \$300,500 was written in new insurance. The correct figure is \$297,500.

The report also included amounts of new insurance written by individual societies entitled to monthly campaign awards.

The program of the Society Officers' Campaign calls for nine periods. The program also apportions societies into five groups, each group being allotted \$70 in prizes, a total of \$350 for the five groups.

The first drive period ended April 30. The total prize list \$350 was immediately distributed to the winners.

The prize list also revealed that certain societies which did win awards in previous campaigns won prizes. The list is so arranged that each society has an opportunity to win one or the other prize.

In order to illustrate how easy it is for a society to win an award, we publish the following list of winners:

FIRST GROUP:

Lodge No.	Insurance
180	\$ 6,500.00
183	4,000.00
184	3,000.00
134	2,500.00

SECOND GROUP:

70	\$ 4,000.00
136	4,000.00
191	3,500.00
11	3,000.00
91	3,000.00
123	3,000.00
176	3,000.00

THIRD GROUP:

79	\$ 5,500.00
42	4,500.00
64	4,500.00
219	3,750.00

FOURTH GROUP:

81	\$12,500.00
65	9,000.00
53	8,500.00
127	7,000.00

FIFTH GROUP:

29	\$12,000.00
169	11,500.00
7	6,000.00
2	5,500.00
108	5,500.00
162	5,500.00

In the current membership drive small societies have the same opportunity as large units to win awards. As an example, note Group One, in which St. Ane Society, No. 134, of Indianapolis, Ind., by writing \$2,500 in new insurance, won the \$10 prize. Mary Help Society, No. 184, Brooklyn, N. Y., wrote \$3,000 in new insurance and merited a \$15 prize. Prizes were also awarded to other societies which did not write large amounts of new insurance.

Officers, note how simple it is to win one of the prizes. All that is needed is co-operation and application.

Brothers and sisters, don't miss this opportunity!

JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.

CORRECTION

In the first Campaign Report published in the May 9 issue of the Glasilo, it was reported that Society No. 56 of Leadville, Colo., was entitled to a \$10 award. In the meantime the secretary of the society notified the home office that three previously submitted candidates were not eligible to join the KSKJ.

The notification from the secretary was honored and gave the society a total of \$3000, not sufficient for the first prize. Adjustment was also made in the total amount of new insurance written from \$300,500 to \$297,500.

Instead of No. 56 being entitled to the \$10 award, St. Ane Society, No. 127, is entitled to the prize.

Readers are kindly asked to note the above correction.

For the Supreme Board:

JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.

Killed in Germany

Cleveland, O. — Pvt. Edward M. Intihar was killed in Germany April 23 while serving with the First Army, it was learned by his parents, Mr. and Mrs. Matt F. Intihar, 21491 Naumann Ave., Euclid.

Pvt. Intihar, 22, attended Geneva High School and Euclid Shore High School before he entered the Army Jan. 5, 1943. He went overseas with an ordnance outfit in October 1943, and was in the Normandy invasion on D-Day.

His father is president of the Club of United Lodges, Slovenian Society Home of Euclid.

Dies of German Wounds

Cleveland, O. — Pfc. Rudolph Koren, missing in Germany Sept. 21, died of wounds Sept. 23 according to word received from the International Red Cross by his wife, Mary, 14933 Sylvia Ave.

A graduate of Collinwood High School, Pfc. Koren worked at the Apex Electric Mfg. Co., prior to entering service in Jan. 1944. The son of Mrs. Rose Koren, 15308 Huntmere Ave., he went overseas in July 1944.

Pvt. Koren is also survived by two sisters, Mrs. William Mackensen and Mrs. Joseph Potocnik.

LODGE SPONSORS PILGRIMAGE

Chicago, Ill. — On Sunday, May 20, the members of St. Mary's Lodge, No. 78, will sponsor a pilgrimage to Le-mont to ask our Heavenly Mother to intercede with Her Son to bring to an end the horrible war which is bringing so much grief to the world, and to ask Her to watch over our loved ones and so bring them once more home into our midst. Mass will be celebrated at 11 a. m. with Benediction after lunch. You all know the meat situation, so there will be no full lunch prepared but Father did promise hot coffee and cake, so bring your own sandwiches. A chartered bus will be ready at Cermak and Pulaski to take us out but as for the return trip any bus can be taken. The fare is 85c and must be paid in advance. The bus will leave Cermak and Pulaski at 9:20 a. m. so please be prompt. So join us and bring your friends along.

Pauline Kobal, sec'y.

CONFINED TO HOSPITAL

North Chicago, Ill. — Mrs. Joseph Zorc, 1045 Wadsworth Ave., wife of the K. S. K. J. Athletic Director, is a surgical patient at the St. Therese Hospital in Waukegan, Ill.

Awarded Bronze Star Medal

Cleveland, O. — Cpl. Harold Micklich, medic with an engineering battalion, was awarded the Bronze Star Medal for devotion to his duty of caring for the wounded with complete disregard for his own safety. The citation reads: "During an assault river crossing, he administered first aid to wounded men of his platoon with complete disregard for his own safety. Although the area was under intense enemy mortar and artillery fire, he crossed to the far shore of the river to render assistance to the wounded, thereby alleviating their conditions."

Cpl. Micklich was inducted in August 1943, going overseas in Sept. 1944. He has been in England, France, Holland and Germany. The action stated in the citation took place in Germany. The corporal is a former member of St. Lawrence Parish and a graduate of Holy Name High School.

WAUKEGANITES. NOTE!

Waukegan, Ill. Members of St. Joseph's Society, No. 53, are requested to pay their dues at the home of the secretary on Sunday morning from 10 to 12 only. No dues collection will be taken at the home during the week, due to the illness of the secretary's wife. Members are kindly requested to co-operate in this regard, if they are unable to pay their dues at the meeting each month.

Joseph Zorc, sec'y.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — Mr. and Mrs. Anton Jurec, 5119 Luther Ave., have been informed that their son, Pfc. Anthony, 22, was wounded in Germany serving with an anti-tank unit.

He was a member of St. Vitus parish prior to entering the Army April 13, 1943. Overseas seven months, he wears the Purple Heart.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — Pfc. Frank Zupancic suffered wounds during action in Germany on April 15. His grandmother, Mrs. Mary Zupancic, 4043 St. Clair Ave., has been notified.

The infantryman, 19, was employed at the Commercial Motor Freight Co. before he entered service on March 11, 1944. He trained at Camp Wolters, Tex., and went overseas the following October.

MAKE IT A FAMILY AFFAIR

Chicago, Ill. — The 1945 Holy Name Holy Hour is dedicated to the Holy Family. His Excellency, Archbishop Samuel Stritch, selected this dedication and theme with one thought in mind . . . something ought to be done about the current trend in the national picture to discredit the role of the family in society.

The Holy Hour launches the campaign of the archdiocese in a spiritual counter-offensive that will consist of family devotions and prayers, both public and private.

What can you do to help? Get together with the folks at home and plan to attend the Holy Hour together. Soldier Field on Sunday evening, June 3rd, should present an ideal picture of thousands of Catholic families gathered together in public prayer, an assemblage that will be at once a rebuke to the modern trend and a potent force in seeking Divine assistance for our country in these critical days.

Do your bit in seeing to it that your family is among those present.

PROCLAMATION

Designating Sunday, May 20, 1945, as "I Am An American Day" in Cleveland, Ohio

Whereas, the Congress of the United States by Public Resolution 67, approved May 3, 1940, has recognized the third Sunday in May of each year as "I Am An American Day" and has requested that the President issue a proclamation setting aside that day for this special recognition of those who have naturalized or who have attained their majority during the past year; and

Whereas, Franklin Delano Roosevelt, prior to his death, designated Sunday, May 20th, 1945, as "I Am An American Day" and urged that that day be set aside as a public occasion for the recognition of all citizens who have attained their majority or who have been naturalized during the past year; and

Whereas, a record-breaking number of approximately 9,000 men and women have been naturalized during the past twelve months in Cleveland; and

Whereas, it is our desire to extend the greetings and well wishes of the community to our new fellow-citizens who have become part of democracy and have accepted democracy's privileges and obligations;

Now, therefore, I, Thomas A. Burke, as Mayor of the City of Cleveland, hereby proclaim Sunday, May 20, as "I Am An American Day" in Cleveland. I urge that all schools hold appropriate ceremonies during the week of May 13. I urge all churches, newspapers, radio stations, civic and educational organizations, patriotic organizations, veterans organizations, fraternal groups, and service clubs to make plans for the proper observance of this day.

I further urge that all citizens assemble in Cleveland's Cultural Gardens during the afternoon of Sunday, May 20, and attend the program which will be held at the Peace Monument in the Cultural Gardens at E. 99th and Superior at 3 p. m. on that date.

Thomas A. Burke,
Mayor.

Look Up and Act Fast

By Edmund Duffy—The Sun, Baltimore, Md.

PVT. ROBERT KEARNEY, PARATROOPER, MEMBER OF PITT LODGE KILLED IN ACTION

Pittsburgh, Pa. — Pvt. Robert E. Kearney, paratrooper are in the service; P. O. William J., on a destroyer in the South Pacific; Sgt. Henry, recently wounded but now back in action in Germany; S 1-c Thomas in a rest camp in Maryland after completing three trips abroad; John at home. He is also survived by five sisters: Mrs. Anna Lambert, Mrs. Helen Horan, Cecelia, Theresa, and Kathleen.

He entered the service on March 17, 1944, and went overseas in Nov. 1944. He attended St. Kierans and Central Catholic High School, and before entering the service was employed by the National Supply Co. of Etna.

Besides his parents he leaves

K. J.

BARN DANCE CLASSES INCREASE, PREP FOR ANNUAL BENEFIT EVENT IN JOLIET

Joliet, Ill. — The Wednesday evening barn - square dance classes being conducted in St. Joseph's Parish hall at 416 N. Chicago St., under the direction of Mr. Joseph Fang—is increasing with attendance each week. No admission or fee is being charged as the classes are sponsored through the courtesy of the Civic Club of St. Joseph's Parish. The general public is cordially invited to join in the mid-week dances either individually, in groups or parties.

The square dance rehearsals-parties are being held as a preliminary to the big Barn Dance and program sponsored by the church Civic body on Saturday, May 26, in the Parish Park pavilion on N. Raynor Ave. and under the direction of Guy Colby, as master of ceremonies with his W. L. S. Barn Dance orchestra of Chicago, Ill. — This has been an annual event for the past five years, and always well attended by both young and old — city and country folk. A large attendance is expected again this year as indicated by the very brisk sale of tickets thus far. Men and women in service uniforms will be admitted without charge . . . and are especially invited to attend.

The party arrangements committee is headed by Mr. Frank J. Wedic, of the City Health Department, with a large number of the Civic Club and active parishioners assisting. The Rev. M. J. Butala, pastor of the church, and the Rev. G. M. Kuzma, assistant pastor serve in an active advisory capacity. — The proceeds of the event will go toward the parish — "children's entertainment, recreational and social fund" — as an extensive children's program for the coming seasons and year has been mapped out by Father Butala, a great sports enthusiast himself. The parish has besides its own park, also two separate playgrounds at the school on Scott and Clay Streets that it maintains. One for the older children, and the other for the smaller children. Both playgrounds are also accessible to other children in

(Continued on Page 8)

Killed over Okinawa

Cleveland, O. — The War Department notified Mr. and Mrs. Gus Streiner, 8208 Medina Ave., that their son Staff Sergeant Henry Streiner, was killed over Okinawa April 13.

Sgt. Streiner, 24, enlisted in the Air Corps in October 1942 and trained as a radioman aboard a C-47 transport ship. He went overseas 16 months ago and was a veteran of Saipan and the Gilbert Islands. A graduate of East Technical High School, he worked at Johnson and Jennings Co. A military memorial service was held for him in St. Vitus Church.

OUR
PAGE
WAR
KITCHENBy
FRANCES
JANCER
1110 Third St.
La Salle, Ill.

With the acute sugar shortage in front of us, today's edition deals with sugar saving recipes — or sweets without sugar. Sugar is not a necessity — for the alternative sweetening agents are richer in food value — less fatiguing — easier to digest.

Lemon Sponge Cake

1 cup light corn syrup, 5 egg yolks, 1 1/4 cups flour, 1 teaspoon baking powder, 1/4 teaspoon salt, 1/4 cup lemon juice, 1/4 cup water, grated rind of 1 lemon.

Beat egg yolks, add corn syrup and blend thoroughly. Sift flour, baking powder and salt and add gradually to egg mixture, alternately with lemon juice and water. Add grated lemon rind and beat well. Bake in tube pan, in square loaf pan or in layers. This is good when spread with marmalade and topped with grated coconut.

Marshmallow Frosting

1 egg white, 4 tablespoons light corn syrup, 1 cup marshmallows, 1 teaspoon vanilla.

Combine egg white and corn syrup in top of double boiler. Cook over rapidly boiling water for seven minutes, beating all the while with egg beater or electric mixer. Remove from fire, whip in marshmallows which have been cut in pieces, and add vanilla.

Date Bars

1/2 cup dark corn syrup, 1/2 cup maple syrup, 3 eggs, 1 cup flour, 1 teaspoon baking powder, 1 cup chopped dates, 1 cup chopped nuts.

Beat eggs thoroughly, add corn syrup and maple syrup. Sift flour and baking powder and add gradually. Add chopped nuts and dates and bake in shallow pan. Cut in narrow strips about 3 inches long.

Strawberry Cream Pie

1 quart strawberries, 3 tablespoons honey, 1 tablespoon lemon juice, 1 package strawberry jello or gelatine, 1/2 pint heavy cream, 1 baked pie shell.

Hull and wash strawberries, pour honey and lemon juice over them all and let stand for a few hours. Dissolve gelatine in water as directed on package. Chill until syrupy. Combine strawberries and gelatine and pour into baked pie shell, arranging berries evenly. Chill until firm. Top with cream, whipped stiff and sweetened with a little more honey.

Walnut Ice Cream

1 cup maple syrup, 1 cup water, whites of 3 eggs, 1 pint heavy cream, 1 cup chopped walnuts.

Boil maple syrup and water for about one minute. Cool and add stiffly beaten egg whites. Whip cream until stiff, fold into mixture and add chopped walnuts. Pour into refrigerator tray to freeze and stir occasionally to prevent settling.

Apricot Sherbet

16 marshmallows, 3/4 cup canned apricot juice, 2 tablespoons lemon juice, 1/4 cup apricot pulp, 1 tablespoon honey, 4 egg whites.

Place marshmallows and apricot juice in top of double boiler and cook over boiling water until melted. Remove from fire, add lemon juice, fruit pulp and honey. Cool and pour into freezing tray of automatic refrigerator. When mixture begins to freeze fold

BOMB AWAY

By Jerry Costello—Knickerbocker News, Albany, N. Y.

"DESIRED OLD AGE" POSES
PROBLEM IN MANY FAMILIES

By Sister Mary Clare, SND

In the nuptial blessing the Church twice begs God to permit the newly wedded couple to see their children's children to the third and fourth generation, and to attain desired old age.

Then why is it that this "desired old age" has brought such great suffering and unhappiness into the homes of many dutiful children? Surely it is not in the designs of Providence. Yet many say they just do not know how to go on any longer. The problems are not financial, they are personal.

For instance, one daughter writes that her mother insists on knowing everything she and her husband do and everywhere they go; another mother criticizes every item of clothing her daughter buys for the family; another is always ailing and wants constant attention but won't permit a doctor to enter her room; another drops in for a meal whenever she feels like it and then spoils everyone's appetite by criticizing the "new-fangled" dishes served.

A major difficulty in many homes is the matter of language, for few grandchildren know the language of grandparents who have never learned English—and so on and on.

Now these are very real troubles. They are causing real unhappiness in many homes. They can be solved, for there is a Christian solution for every problem. Before attempting a solution let us spend a few moments reviewing some of the principles on which adjustments must be based. First, children are bound to love their parents, to respect them, to show them a spirit of kindly good will without which life would be difficult. And, of course, children are bound to support parents who cannot support themselves.

Secondly, Thomas Aquinas says that friendship between parent and child should be very great because of the closeness of the relation between them, for parents hold the same place in relation to their children that God holds to creatures. Absolutely nothing in the world can wipe out the fact of parenthood, therefore parents' just claims to honor and reverence stand forever.

in the egg white, beaten stiff. Freeze.

Thirdly, as Father Farrell comments in his "Companion to the Summa," "If parents are a serious danger to our souls, we must leave them and give them help and reverence from a spot that does not endanger the rights of God and our obligation to our own soul." In this respect, however, Father Farrell reminds us of how indignant Christ was at the hypocrisy of the Pharisees who made religion an excuse for neglect of parents. "The obligations to God and to parents do not clash," the same theologian tells us. "If in the name of one we neglect the other, we can be very sure that we have completely failed in both."

In all this we must use common sense, of course. For instance, in taking care of aging parents it may sometimes be necessary to speak a bit sharply to them in order to get them to take proper care of themselves. In his "Moral Guidance, Father E. F. Healy tells us that concern over the physical well being of a parent may cause one to make use of a way of talking that may seem disrespectful, but it is not irreverent since it is prompted by an internal love and respect.

Now we are going to turn over to our readers this question of age and youth living happily together. If you have a large family and one or more grandparents live either with the family or are in and out of your home all the time — tell us how you meet the difficulties that constantly arise because of differences in language, customs, or just plain age. Don't worry about spelling or grammar, or the kind of stationery you have handy. Just tell us exactly how you solved the problem and to what you owe the peaceful way in which young and old are living together in your home. We won't divulge your name and we will share your suggestions in such a way as to protect your confidence. National Family Week is May 6 to 13. Let your contributions to the celebration of that week be a letter that will enable us to help other families in this vital matter.

A new KSKJ member today means a bigger KSKJ tomorrow. A bigger KSKJ tomorrow means a better KSKJ—and a better KSKJ should be the aim of every member!

ADDRESS FOR FRATERNAL WEEK

Mr. Thomas R. Heaney
Past President
National Fraternal
Congress of America

Annually the progress of the Fraternal Life Insurance System in our two great countries, United States and Canada, is directed to the attention of our people at a specified time in the month of May. Thus, in this year of 1945 the week of May 20 to 26 has been selected by our National Fraternal Congress of America, and all Fraternal organizations, national, state and local, will play celebrations at which the story of the vast accomplishments of the Fraternal System will be told. Because of Government regulations it may not be possible to arrange meetings that will necessitate hotel or travel service, but this important annual celebration can be arranged in practically every city, village, and town by the local lodges. This, we believe, will be to our advantage, for through these local celebrations we can invite our next-door neighbors, local officials, the business and professional men and women of our respective communities, and more intimately inform them of the great humanitarian purposes and accomplishments of the Fraternal Life Insurance Movement.

This is the fifty-ninth year of our international organization, and the seventy-seventh year of the Fraternal Life Insurance System in America. It was in 1868 that John Jordan Upchurch, a mechanic residing in Meadville, Pa., who, seeing about him poverty, suffering, and distress among the widows and orphans left without means of support, conceived the idea of organizing the wage earners of the district where he resided into a voluntary society having for its purpose the contribution of funds for widows and orphans, and further, through their combined membership, to provide medical care and the necessities of life in times of sickness and distress. Thus was formed the first lodge of a Fraternal Benefit Society.

The fraternal life insurance societies are truly referred to as the melting pot of the world for within their ranks are found patriotic leaders who came to America to enjoy and participate in the freedom and the opportunities guaranteed to all law-abiding citizens. Through the fraternal lodge they unite in a common cause with their brothers from the four corners of the world in rendering service to home and country.

The thought uppermost in the minds of all, true fraternalists as we gather this year is the tragic reminder that our beloved country is now in the fourth year of terrible warfare — years of needless sufferings, death, and hardships, a war that was brought to us by an enemy who would take from us our free democratic way of life. During these heart-breaking years we have seen our countries directed by unscrupulous, inhuman leaders — dictators into whose hands our brothers across the sea innocently and hopefully placed power and authority, confident that they would exercise this power to bring peace and prosperity, only to find too late that this power was brutally used to drive them into battle with their brothers of other lands, resulting in untold suffering, death, loss of home and loved ones.

During these war-torn years all loyal citizens have responded wholeheartedly to every request made by our National Government. In this endeavor

the fraternal societies have taken a leading part. Yes, because of our system of organization, our close and intimate contact with more than eight million members, meeting through our one hundred thousand lodges in every part of the two countries, we can, far more effectively than any other national organization, cooperate in fulfilling the plans announced by our Commander-in-Chief and his assistants.

The effectiveness of our organization has been demonstrated in all war activities. Pearl Harbor, December 7, 1941 — a day never to be forgotten — flashed through the fraternal lodge system and the response was immediate. There was no need to appeal for the purchase of war bonds. Every fraternal society of the National Fraternal Congress can certify to the prompt investment of funds in Government securities and contributions of service and money to the Red Cross. Statistics were recently published showing that during previous years the fraternal societies invested a grand sum of \$276,956,628 in war bonds. Donations to the Red Cross totaled well over \$350,000. In addition, twenty-six ambulances were donated, and unlimited facilities were provided for chapels for the armed forces. There are approximately 185,000 members from fraternal societies in the armed service of the nation. Committees were formed to provide surgical dressings and voluntary hospital service, to raise funds for the benefit of visiting men and women of the armed forces, and to organize blood donors clubs.

Our war work is not yet complete. Our enemies are still defiant and their armies are frantically fighting. They have been deceived and misled by their unscrupulous leaders who, fearing death and imprisonment, are continuing the war with no regard for the safety of their countries or their people. Every hour victory is delayed means more deaths, more maimed and broken bodies on the field of battle, more heartbreaks on the home front. Our leaders in Government with our allies are now putting forth every effort to hasten the day of victory. Our national organization, during Fraternal Week, calls upon every branch of the Fraternal Life Insurance System to systematically organize and to fully cooperate with the plans announced by our Governmental authorities until the war is brought to a successful close, and for this purpose the following slogan has been adopted for the year 1945:

"Protection for You in War and Peace."

For some time the Fraternal System has been looking forward to participating in the Seventh War Loan which opened May 14 and continues through June 30. The Quota is 14 Billion Dollars. This will be a huge task and one in which the fraternal lodges are called upon to take a leading part. In our programs for this week, "National Fraternal Week," our lodges through the many public celebrations, can urge our people to invest in war bonds. We realize that until the war is definitely won and our men and women in the service are returned to their homes and their positions, money will be needed to keep them supplied with the necessary equipment to win the war. The Seventh War Loan is essential, and perhaps additional demands will be made upon us by our Government.

We must continue to support the great humanitarian work

THANKSGIVING FOR VICTORY

By Archbishop Francis J. Spellman

O God of Destiny!
Our nation, still bleeding from the wounds of war,
Thanks Thee for the victory of this hour,
Won by our valiant dead,
Our soldiers' blood,
Our country's tears.
We were not alone when we groped through the night of war,
When we drank the cup of grief,
'Thou, Lord God of Hosts, wert with us.
For we were with Thee.

O God of Mercy!
Thou didst become our shield and sword,
When lawless nations rose against us.
Thou didst save us,
By Thy Power that works in justice,
By Thy compassion upon our passion.

O God of Nations!
Thou has builded this nation in a vast wilderness,
Quickening it with the blood of many peoples.
Thou has nurtured us in a chosen land
Potent with the riches of the earth.
Thou has made us into a mighty nation.
Loving peace, yet terrible in war.

O God of Law!
Thy laws are force, ruling planet and plant,
Disposing all things mightily and gently.
Thy laws are light, guiding men's hearts and minds.
By the measure of Thy laws nations and men wax and wane,
For what they sow, they also reap,
Thou wilt not be mocked, O God of law,
Make us to know and to obey Thy will.

O God of Justice!
Repent not making of us an instrument of right,
Spending our blood, spilling it freely, curbing mad nations;
But grant that in victory we not offend Thy justice
By revenge, sinning against mercy,
By hate, destroying also ourselves,
Turning upon ourselves the wrath of Thy judgment.

O God of Peace!
We thank thee that the clouds of war are lifting.
We pray Thee that the peace that comes be Thy Peace,
Thy peace, which alone is our good,
A peace in obedience to Thy laws.
Thou callst us
To feed the hungry,
To clothe the naked,
To defend man's rights,
And God's rights,
And in that service,
To win back men's hearts to Thee,
And make man worthy of Thy trust in him
By man's trust in Thee.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — Mr. and Mrs. Florian Mocilnikar, 1096 E. 64 St., have been notified that their son, Pvt. Florian W. Mocilnikar, suffered wounds during action in Germany Feb. 23 and is now back in action.

Pvt. Mocilnikar, 20, entered service in Feb. 1942, and trained at Camp Carson, Colorado, with an anti-tank unit before going overseas last September. He is a graduate of East Technical High School.

Wounded in Germany

Cleveland, O. — Staff Sergeant Michael E. Turk Jr., an infantry soldier, was wounded in Germany last month, according to word received by his parents, Mr. and Mrs. Michael E. Turk Sr., 9524 Gibson Ave.

Sgt. Turk, 23, attended Cleveland Trade School and was employed by the Reliable Motor Sales Co. before entering service in July 1942. He went overseas last September.

Every KSKJ lodge should be
active in one field or the other

of the Red Cross, to be blood donors, and to cooperate with the United Service Organizations, and Service Men's Centers until this war is won. Therefore, the main objective of the Fraternal Life Insurance System for the duration will be to cooperate actively with our Government authorities to bring the war to an early and successful close.

During Fraternal Week all branches will formulate plans to continue their system of cooperation. We will continue our support of the national organizations that are helping our men and women in the military service, and that are comforting and aiding the families of our military heroes when such service is required. When this war is over, and our service men and women are returned to their homes we will join wholeheartedly in a program that will provide them with employment and security.

So, in this our 77th year, the theme of the Fraternal Insurance Organizations of the United States and Canada is patriotism and unswerving loyalty to our armed forces and our allies in the struggle for democracy.

BARN DANCE CLASS PREPS
(Continued from page 7)

the community. Although the parish park, founded by Father Butala, is still in its infancy, it is rapidly developing into a popular grove and outdoor entertainment grounds, with facilities for the most varied kind of an outdoor program. Special quarters for the returning servicemen of the parish are also being built on the premises.

As the Rev. Father Butala was born and raised here in Joliet, therefore this being his home town, he is greatly interested in its progress and development and endeavors to promote the parish activities in a Christian, civic and patriotic nature — of benefit to the entire community.

Therefore, the proceeds realized from the coming Barn Dance of May 26 will certainly go toward a worthy cause and project, deserving of our full support. The public is cordially invited!

Frank J. Wedic,

A new KSKJ member today means a bigger KSKJ tomorrow. A bigger KSKJ tomorrow means a better KSKJ—and a better KSKJ should be the aim of every member!